

۷ مردی که علیل ایگو: «سرورم، کسی اُمئی موعی که هُو تَکون آخارِه به مِه داخل حوضی بُنوسه، تا آتام به خوم به حوضی پِرسونُم، یه تا دِگه گِبل آ مِه داخل بوَدن. ۸ عیسی بهش ایگو: «هُرُس، جاگه خو واگه و راه بکه.» ۹ اُ مردو، درجا شفا ایگه و جاگه خو ایسی، راه گُفت.

اُ رو، روز شنبه مُقدَّس یهودی هَسْتَه. ۱۰ پَ یهودی به مردی که شفا ایگفته شُگو: «امرو شنبه مُقدَّس و شرعا اجازه اِتنی که جاگه خو واگری و بُبری.» ۱۱ ولی اُ مردو جواب ایدا: «اُ کِ به مِه شفا ایدا به مِه ایگو، "جاگه خو واگه و راه بکه."» ۱۲ اُش اُ شُپرسی: «اُ کِ به تو ایگو: "جاگه خو واگه و راه بکه،" کِئَه؟» ۱۳ مردی که شفا ایگفته اینادونست که اُ کِن، چون عیسی میون جمعیتی که اُجائَه ناپدید بوَدَه. ۱۴ یه خو بعدته، عیسی به اُ مرد تو معبد پیدا ایگه و بهش ایگفت: «بیگین، خُب بوَدی! دِگه گناه مَکُن تا بدته آ اِپی سرت نیاد.» ۱۵ اُ مرد رَه و به یهودی ایگو اُ کسی که شفاس ایدا دِن، عیسان.

۱۶ به همی خاطر یهودی به عیسی اذیت و آزاری شاگه، به چه که عیسی توو روز شنبه مُقدَّس اِپی کارُ شکه. ۱۷ ولی عیسی به اُش جواب ایدا: «بَپِ آسَمئی مِه هنوزا کار اُکن، مِه هم کار اُکنم.» ۱۸ به همی خاطر، یهودی بیشته آ گِبل شاواسته که به عیسی بُگشن، بی چه که نه فقط قانون روز شنبه مُقدَّس شَشکه، بلکه حتی خدانو بَپِ خو صدا شکه و به خوبی با خدا برابر شکه.

گُدرت و اقتدار پُس خدا

۱۹ بعد عیسی به اُش ایگو: «حکیکتا، بهت اُگم، که پُس آ خوش ناتون کاری بُگن مگه کاروی که آگینه بَپِ آسَمئی اُنجم اِدَه؛ بی چه که هرکاری بَپِ اُگنت، پُس اُم هَمو کارُ اُگنت. ۲۰ چونکه بَپِ، به پُس دوست ایشه و هر کاری اُکن بهش نمائِن اُکن و کاروی گَپِ ته آ اِپی هم بهش نمائِن اُکن تا بهتت بزنِت. ۲۱ چونکه هَمطو که بَپِ به مُردنُو زنده اُکن و بهش زندگی اِدِت، هَمیطوم پُس به هَرَک بخواد، زندگی اِدِت. ۲۲ بَپِ به کسی حُکم ناگن، بلکه تموم کار حُکم کِرِدِن به پُس ایدا دِن. ۲۳ تا همه به پُس حرمت بُگنن، هَمطو که به بَپِ حرمت اُکن. کسی که به پُس حرمت ناگن، به پِپی که به اُ ایفرستادِن هم حرمت اینکِرِدِن. ۲۴ حکیکتا، بهت اُگم، هَرَک کَلَم مِه نُو اشنوه و به اُ کِ به مِه ایفرستادِن ایمن آتاره، زندگی ابدی ایشه. اُ محکوم نابو بلکه آ مرگ به زندگی منتقل بوَدن. ۲۵ حکیکتا، بهت اُگم، یه زَمئی ارسه، و همی حالام غایه اَش

رسیدن، که مُردَن صدای پُس خدائو اَشنوَوَن و کسونی که اَشنوَوَن زنده اَبَن. ^{۲۶} چونکه هَمَطُو که بَپ دَر خوش زندگی ایشَه، هَمَطُوَم به پُس عطا ایگردن تا پُس هم دَر خوش زندگی ایبِشَت، ^{۲۷} و به اُ، اِی گُدرت و اقتدار ایدادِن که حُکم بُگن، بی چه که اُ پُس انسانِن. ^{۲۸} آ اِی بُهتِ نَزت، چونکه یه زَمنی آتا که همه اَشویی که توو گِبَرَن، صداس اَشنون ^{۲۹} و دَر آتان. اَشُ که خُبی شُکِرِدِن، زنده اَبَن که تا اَبَد زندگی بُگنَن، و اَشُ که بدی شُکِرِدِن، زنده اَبَن تا بَهِش حُکم بَشَت. ^{۳۰} مه اُ خوم هیچ کاری ناتونم بُگنم، بلکه طِبِک اُچه اَشنُوَم حُکم اَگنم و مه عادلانه حُکم اَگنم، بی چه که دُمبال خواسته خوم نَهم، بلکه دُمبال خواسته اُ کسی اَم که به مه ایفِرستادِن.

شاهدِن عیسی

^{۳۱} «اَگه فقط مه درباره خوم شهادت هادَم، شهادتَم اعتباری اینِن. ^{۳۲} یکی دِگه هَه که درباره مه شهادت اَدِه و اَدونم که شهادتی درباره مه معتبرِن. ^{۳۳} شما به یه عده پهلو یحیی نُفِرستا و یحیی به حکیکت شهادت ایدا. ^{۳۴} نه ایکه مه شهادت انسان کِبول بُگنم، بلکه اِی گِبُ اَگم تا شما نجات پیدا بُگنِن. ^{۳۵} یحیی یه چراغی که بُن و نور شَدا، و شما تُخواست یه مدتی توو نوری خاش بَشین. ^{۳۶} ولی مه شهادتی گِپتِه اَشهادت یحیی اَمهسَتِن، چون کاروی که بَپ اَسَمنی دَس مه ایدادِن تا به اَنجَم پِرسونم، یعنی همی کارو که اَگنم، درباره مه شهادت اَدن که بَپ اَسَمنی به مه ایفِرستادِن. ^{۳۷} هَمو پِی که به مه ایفِرستا، خوش درباره مه شهادت ایدادِن. شما اَبدا صدایی تُنشوتِن و اَبدا ظاهری تُندیدِن ^{۳۸} و گَلِم اُ دَر شما ساکن نِن، چون به کسی که به اُ ایفِرستادِن ایمن تُنی. ^{۳۹} شما نوشته نُوی مُقدَس و اَدقت اَخونِن، بی چه که گَمَن اَگنِن دَر اَشُ زندگی اَبدی تَهه، هَمو نوشته نُون که درباره مه شهادت اَدن. ^{۴۰} ولی تُناوا پهلو مه پِی تا زندگی تُبِشَت.

^{۴۱} «جَلال اُ اَدَم کِبول ناگنم، ^{۴۲} ولی اَدونم که شما محبت خدا تو دِلت نِن. ^{۴۳} مه به نَم بَپ اَسَمنی خو هَنَدَم، ولی شما به مه کِبول ناگنِن. اَگه یه نُفر دِگه به نَم خوش بیاد، به اُ کِبول اَگنِن. ^{۴۴} چَطو اتونِن ایمن بیارِن وختی که جلال اُ همدِگه کِبول اَگنِن، ولی دُمبال جلالی که اَظَره خدای یکتان، نَهین؟ ^{۴۵} گَمَن مَکنی که پهلو بَپ اَسَمنی، مه به شما متهم اَگنم؛ اُ که به شما متهم اَگن موسی پیغمبرِن، هَمو که به اُ امید تُبستن. ^{۴۶} چون اَگه به موسی ایمن تاوا، به مه هم

ایمن تاوا، بی چه که ا دربارۀ مه اینوشین. ^{۴۷} ولی اگه نوشته ئوی ا رو باور ناگنین، چطو گپوی مه باور اگنین؟»

۶

خوراک دادن به پنج هزار نفر

^۱ بعدی، عیسی به ا طره دریاچه جلیل که همو دریاچه تیریه آن، ره. ^۲ یه جمعیت گپی دُمبال عیسی راه گفتن، بی چه که نشنه و معجزه ئوی که با شفای مریضو آنجم شدا، شدیده. ^۳ عیسی رو کوه ره و با شاگرد خو اجا نشت. ^۴ عید پسخ یهودی نزیک هسته. ^۵ وختی عیسی نگاه ایکه و ایدی که جمعیت زیادی طرفش اهندين به فیلیپس ایگو: «ا کا ن بگیریم تا اپی مردم بخوارن؟» ^۶ عیسی اپی گپ ایزه تا به فیلیپس امتحان بکن، بی چه که عیسی خویی شدونست بایه چه بکن. ^۷ فیلیپس به ا جواب ایدا: «اگه گد دویت دینار هم ن بخریم بسش ناگن، حتی اگه هر تیش فقط یه پرک ن بخوارن.» ^۸ یه تا ا شاگردن که نمی آندریاس، و کاکای شمعون پطرس، به عیسی ایگو: ^۹ «یه چوکی ایجان که پنج تا ن جو و دو تا مئی ایشه، ولی با ایش چطو اپی همه آدم سیر ابن؟» ^{۱۰} عیسی ایگو: «به مردم بگی بنین.» اجا پُر علف. پ اَش که نزیک پنج هزار تا مرد هسترن، نشتن. ^{۱۱} اُغایه عیسی ن اسی، و بعد ا ایکه شکر ایکه میون کسوئی که نشترن بش ایکه، و همیطوم مئی. به هرک هر چکک که شواسته شدا. ^{۱۲} وختی که جمعیت سُخوا و سیر بودن، عیسی به شاگردن خو ایگو: «خُرده تکه ئوی که موندن جمع بگنی تا چیزی اسراف نبو.» ^{۱۳} پ اَش خُرده تکه ئوی که مونده ئو جمع شکه و ا خُرده ئوی ا پنج تا ن جو که جمعیت سُخوارده، دوازده تا گیفیر پُر شکه.

^{۱۴} وختی مردم اپی نشنه و معجزه ای که عیسی ایکرده شدی، شگو: «واقعا که اپی همو پیغمترین که بایه وا اپی دنیا هنده.» ^{۱۵} عیسی وختی ایفهمی که شابیان به ا بگرن، و با زور پادشاهی بکن، اجاتو ول ایکه و یه بار دِگه تهناپی ره کوه.

عیسی رو هو راه اَرت

^{۱۶} زرد شم، شاگردنی طره دریاچه هندن ^{۱۷} و سوار منشوبه بودن، به ا پل دریاچه، طره شهر کفرناحوم راه گفتن. هوا تاز، و عیسی هنو پهلو ش نهنده.

۱۸ به خاطر باد نعشی دریاچه موج بو. ۱۹ وختی تقریباً گدِ یه فرسخ راه، رَسْتَه شُرْدَه، به عیسی سُدی که روی دریاچه راه آرفَتِن و به مَنشوبه نَزیک اَبودِن. اَشُ تَرَسیدِن. ۲۰ ولی عیسی بَهِشُ ایگو: «مِه آم؛ مَتَرسِی.» ۲۱ اُغایه شُخواست به عیسی سوار مَنشوبه بُگَن، که مَنشوبه هَمو لحظه به جایی که شواستَه پَرِن، رِسی.

مِه نُن زندگی هَسْتَم

۲۲ صباش، جمعیتی که اُ پِل دریاچه مُنْدَرِن، سُدی که فقط یه مَنشوبه اُجائَه، و شادونسته که عیسی با شاگردنِش سوار مَنشوبه نَبودِن، بلکه شاگردنِی تهنا رَفْتَرِن. ۲۳ اُغایه مَنشوبه نُوی دِگَه اَ تِیریه هُنْدِن و نَزیکِ هَمو جایی رَسیدِن که اَشُ بعد اَ ایکه خداوند عیسی شُکر ایکرْدَه، نُن شُخوارْدَه. ۲۴ پَ وختی جمعیت سُدی که نه عیسی اُجان و نه شاگردنِش، سوار مَنشوبه نُو بَوْدِن جُست عیسی به شهر گَفَرناحوم رَفْتِن.

۲۵ وختی به عیسی اُ پِل دریاچه پیدا شُکِه، به اُ شُگو: «اُستاد، کی ایجا هُنْدی؟» ۲۶ عیسی دَر جوابشُ ایگو: «حکیکتا، بَهِت اُگم، شما هوا مه اُگردِن، ولی نه به خاطر نِشَنه و معجزه نُوی که نُدی، بلکه به خاطر اُ نُوی که تُخوا و سیر بودِن. ۲۷ پِ خوراکِی که اُ بین آرَه، کار مَکِنین بلکه پِ خوراکِی کار بُکِنین که تا زندگی اَبدی اُمونَه، یعنی هَمو خوراکِی که پُس انسان بَهِت اَدِت. چونکه رو اُن که خدای بپ مَهر تَأیید ایزِدِن.» ۲۸ بعد اَشُ به عیسی شُگو: «بایه چه بُکِنیم تا کاروی خدائو اُنْجَم مُداده بَشت؟» ۲۹ عیسی دَر جوابشُ ایگو: «کار خدا این که به کسی که اُ ایفَرستادِن ایْمَن بیارِن.» ۳۰ پَ اَشُ به عیسی شُگو: «چه نِشَنه و معجزه ای به ما نِشَن ایدی تا بیگِنیم و به تو ایْمَن بیاریم؟ چه اُگنی؟ ۳۱ جَدْمُ توو لردکی مَنّا شُخوا هَمو نُی که اُ اَسْمَن شَباری، هَمْطُو که توو نوشتَه نُوی مُقَدَّس نوشته بَوْدِن: "موسی اُ اَسْمَن بَهِشُ نُن ایدا تا بُخوارِن."» ۳۲ عیسی جواب ایدا: «حکیکتا، بَهِت اُگم، اُ نُن اَسْمَنی موسی بَهِت اَیندا، بلکه بَپ اَسْمَنی مِین که نُن حکیکِی اُ اَسْمَن بَهِت اَدِت. ۳۳ چونکه نُن خدا اُ کسین که اُ اَسْمَن زیر اُتا و به دنیا زندگی اَدَه.» ۳۴ اَشُ به عیسی شُگفت: «سرورم، اِپی نُن هَمیشه به ما هادَه.» ۳۵ عیسی بَهِشُ ایگو: «نُی که زندگی اَدَه مه هَسْتَم. هَرک پهلوی مه بیاد، گِشَنه نابو، و هَرک به مه ایْمَن بیارِت اَبداً جِهنَه نابو. ۳۶ ولی هَمْطُو که بَهِت اُمگفت، با ایکه به مه تُدیدِن، هنوزا ایْمَن نِتارِن. ۳۷ همه

کسوی که بپ آسمنی به مه آده، پهلوی مه آتان؛ و هرک پهلوی مه بیاد، به اُ
 ابداً در ناگنم.^{۳۸} چونکه آ آسمن زیر نهندم تا به خواسته خوم عمل بگنم، بلکه
 هندم تا خواسته کسی که به مه ایفرستادن آنجم هادم.^{۳۹} خواسته کسی که به
 مه ایفرستادن این که به هیچتا آ کسوئی که به مه ایدان، آ دس ندم، بلکه به
 اش توو روز قیامت زنده بگنم.^{۴۰} چونکه اچه بپ آسمنی مه شوا این که هرک
 نگاش به پس بشت و به ا ایمن بیاره، زندگی ابدی ایبشت، و مه به ا توو روز
 قیامت زنده اگنم.»

۴۱ اُغایه یهودین درباره عیسی شروع به سگ سگ شیکه، بی چه که ا ایگفت:
 «مه ا نئی هستم که آ آسمن زیر هند.»^{۴۲} اش شگو: «مگه ای عیسی، پس
 ایسف نن همو که ما به بپ و ممش اشناسیم؟ پ چطون حالا اگت، مه آ
 آسمن زیر هندم؟»^{۴۳} عیسی جواب ایدا: «با همدگه سگ سگ مگنی.
 ۴۴ هیچک ناتون پهلوی مه بیاد مگه ایکه همو پی که به مه ایفرستا، به ا طره
 مه بیاره، و مه توو روز قیامت به ا زنده اگنم.^{۴۵} توو نوشته ئوی پیغمبرن
 نوشته بودن که «اش همه آ خدا یاد اگرن.» پ هرک اب آسمنی ششنتن و یاد
 ایگفتن، پهلوی مه آتا.^{۴۶} هیچک به بپ آسمنی ایندین، جل آ کسی که ا طره
 خدان؛ اُن که به بپ ایدین.^{۴۷} حکیکتا، بهت اگم، هرک ایمن بیاره، زندگی
 ابدی ایشه.^{۴۸} نئی که زندگی آده، مه هستم.^{۴۹} جدت، توو لردکی مئا شخوا، و با
 ای حال مردن.^{۵۰} نئی که آ آسمن زیر آتات ایطون که هرک آ اُن بخوارت،
 نامرت.^{۵۱} ا نئی که زندگی آده مه هستم هموئی که آ آسمن زیر هند. هرک آ ای
 ن بخوارت، تا ابد زنده آمونت. نئی که مه آدم تا مردم دنیا زندگی شبشت، بدن
 من.»

۵۲ پ یهودین با همدگه بحث شاکیه، شاگو: «چطو ای مرد آتون بدن خو بی
 ما هاده تا بخواریم؟»^{۵۳} پ عیسی به اش ایگو: «حکیکتا، بهت اگم که، تا بدن
 پس انسان نخوارین و خون ا رو ننوشین، در خوت زندگی نئی.^{۵۴} هرک بدن مه
 بخوارت و خون مه بنوشه، زندگی ابدی ایشه، و مه توو روز قیامت به ا زنده
 اگنم.^{۵۵} چونکه بدن مه خوراک حکیکی و خون مه نوشیدنی حکیکین.^{۵۶} هرک
 بدن مه آخواره و خون مه انوشه، در مه آمونه و مه در آموئم.^{۵۷} همطو که ا
 پی که زندگی آده به مه ایفرستا و مه به خاطر اب بپ زندگی آمه، همطوم ا که به
 مه آخواره به خاطر مه زندگی ایشه.^{۵۸} ایبن نئی که آ آسمن زیر هند؛ نه مته ا
 نئی که جدت شخوا، و با این حال مردن؛ بلکه هرک آ ای ن بخوارد، تا ابد زنده

آمونت.»^{۵۹} عیسی ای گپُن موکعی ایگو که توو شهر گفرناحوم توو عبادتگاه یهودی تعلیم شدا.

کلمه ئوی زندگی آبدی

^{۶۰} خیلی آ شاگردنِ عیسی وختی ای گپُن ششونوت، شگفت: «ای گفته ئو سختن، کین که بتون کبولش بگن؟»^{۶۱} ولی عیسی که شدونست شاگردنیش درباره ای گپ سگ سگ اکنن، بهش ایگو: «ای گپ مه دلخورت اکن؟^{۶۲} پ اگه به پُس انسان بگینن که بالا آرفتن، هَمو جایی که اول آجائه، ا موع چه اکنن؟^{۶۳} روح خدان که زندگی آده؛ جسم فایده ای اینن. گپنی که مه بهت امگفتن، روح و زندگین.^{۶۴} ولی یه عده آ شما هستن که ایمن نِتارن.» چون عیسی آ اول شدونست کئو ایمن نِتارن و کین که به ا تحویل دشمن آده.^{۶۵} بعد عیسی ایگو: «به همی بهت امگو که هیچک ناتون پهلوی مه بیاد، مگه ایکه آ طره بپ آسمنی به ا بخشیده بشت.»

^{۶۶} بعد آ ای گپ، خیلی آ شاگردنیش آ عیسی برگشتن، و دیگه دُمبالی نرفتَن.
^{۶۷} پ عیسی به ا دوازده تا شاگرد ایگو: «شما هم تاوا بری؟»^{۶۸} شمعون پطرس به ا جواب ایدا: «سرورم، پهلوی ک بریم؟ کلمه ئوی زندگی آبدی پهلوی تون.^{۶۹} و ما ایمن موارِدن و مُفهمیدن که تو قدوس خدایی.»^{۷۰} عیسی به ا ش جواب ایدا: «مگه مه به شما دوازده نفر گزین اَمَنیکه؟ با ای حال، یه تا آ شما یه ابلین.»
^{۷۱} عیسی ای درباره یهودا، پُس شمعون آسخریوط ایگو، بی چه که ا یه تا ا دوازده تا شاگرد، که شواسته به عیسی تحویل دشمن هاده.

۷

عیسی به عید خیمه ئو آرت

^۱ بعدی، عیسی یه چن وه توو منطقه جلیل شگردی، ا ایناواسته توو منطقه یهودیه بشت، بی چه که یهودی شواسته ایگشن.^۲ عید خیمه ئو که یکی آ عیدوی یهودی هسته، نَزیک،^۳ پ کاکئن عیسی بهش شگفت: «آ ایجا در بُدو و وا یهودیه پره تا شاگردنیت هم، کاروی که اکئی بیگینن،^۴ چون هرک شوا شناخته بشت، رَفنکایی کار ناگن. تو که ای کارو اکئی، به خوت به دنیا نیشن هاده.»^۵ چون حتی کاکئوی عیسی هم به ا ایمن شتوارده.^۶ عیسی بهش ایگو: «رَمَن مه هنوزا نهنن، ولی به شما هر موکعی مناسبن.^۷ دنیا ناتون آ شما نفرت

ایببشہ ولی آمہ نفرت ایبشہ، چون مہ دربارہ اُ شہادت اَدَم کہ کارُش بَدِن۔^۸ شما بہ عید پری مہ الان بہ اپی عید نِتام، چون رَمَن مہ ہنوزا کامل نَہنَدِن۔^۹ عیسیٰ اپی گپ ایزہ و توو جلیل مُند۔

^{۱۰} ولی بعد ایکہ کہ کاکائش بہ عید رَفْتَن، عیسیٰ خوشم رَہ ولی نہ علنی بلکہ رَفْتِکائی۔^{۱۱} یہودیُن، موکع عید دُمبال عیسیٰ شاگشت، و شاپُرسی: «اُ مرد کان؟»^{۱۲} میون مردم دربارہ عیسیٰ گپ زیادہ۔ بعضی شاگو: «مرد خُبین۔» ولی بعضی دِگہ شاگو: «نہ! اُ بہ مردم آراہ بہ دَر اَگن۔»^{۱۳} ولی چون آ یہودیُن شاتِرسی، ہیچک دربارہ اُ علنا گپ اینازہ۔

^{۱۴} آ یہ ہفتہ عید نصفی گذشتہ کہ، عیسیٰ داخل معبد بو و شروع بہ تعلیم دادِن ایکہ۔^{۱۵} یہودیُن بہتسُ ایزدہ، شاگو: «اپی مرد کہ ہیچوہ تعلیم ایندیدیِن، چَطُون کہ یہ ہمچی علمی ایشہ؟»^{۱۶} پ عیسیٰ جواب ایدا: «تعلیموی مہ آ خوم نَن، بلکہ اُ اُ کسین کہ بہ مہ ایفِرِستادِن۔^{۱۷} اگہ کسی بخواد خواستہ خدائو اَنجُم ہادہ، اُ اُ فہمہ کہ اپی تعلیم آ خدان یا مہ آ خوم اگم۔^{۱۸} اُ کہ آ خوش یہ گپی اَزَنت، شوا بہ خوش جلال ہادہ، ولی اُ کہ شوات بہ فرستندہ خو جلال ہادہ، رو راستن و دَر اُ ہیچ ناراستی نین۔^{۱۹} مگہ موسیٰ پیغمبر شریعتُ بہتُ ایندادِن؟ ولی ہیچتا اُ شما شریعتُ اَنجُم نادین۔ بہ چہ دُمبال این کہ بہ مہ بگشین؟»^{۲۰} جماعت جواب سُدا: «توزار اُتہ! ک دُمبال این کہ بہ تو بگشہ؟»^{۲۱} عیسیٰ بہشُ ایگو: «مہ یہ کاری اُمیکہ و شما ہمتُ آ اُ کاری کہ اُمکہ بہتتُ ایزہ۔^{۲۲} موسیٰ حُکم سُنّت کِردن بہتُ ایدا۔ البتہ اپی آ موسیٰ نَہستہ بلکہ آ جدوی کوم۔ طِبک اپی حُکم اُم شما توو روز شنبہ بہ پُسُ خو سُنّت اگنین۔^{۲۳} اگہ یہ پُسُ توو روز شنبہ مُقدّس سُنّت اُبو تا شریعت موسیٰ نَشیکہ، بہ چہ آمہ بہ خاطر ایکہ توو روز شنبہ ہمہ بَدِن یہ اَدَم شفا اُمدادِن، گِرِنگین؟»^{۲۴} آ روی ظاہر حُکم مَکئی، بلکہ بہ حَک حُکم بکئی۔»

واکنش مردم نسبت بہ گپن عیسیٰ

^{۲۵} پ، یہ عدہ آ مردم اورشلیم سُگفت: «مگہ اپی اَدَم ہمو نَن کہ شاوا ایبگشَن؟»^{۲۶} اُ ایجان، راحتم گپ خو اَزَدِن و ہیچک ہم چیزی بہش ناگہ! یعنی ممکن کہ گپون کوم واقعا شُفہمیدیِن کہ اپی اَدَم ہمو مسیح موعودن؟^{۲۷} ما اَدونیم اپی مرد اُ کا ہنَدِن، ولی وختی مسیح موعود ظہور بکنت، ہیچک نادون اُ گمجا ہنَدِن۔»^{۲۸} پ عیسیٰ موکعی کہ توو معبد، تعلیم سُدا، اعلام ایکہ:

«شما به مِه اشناسین و آدونین مِه آ کا آتام. ولی مِه اَ ظَرَه خوم تَهَنَدَم. اُ کِ به مِه ایفِرِستادِن، حَکِن؛ و شما به اُ ناشناسین. ۲۹ ولی مِه به اُ اشناسُم، چون مِه اَ ظَرَه اُ آتام و اُ به مِه ایفِرِستادِن.» ۳۰ پَ شاواستَه که ایبگیرن، ولی هیچکَ به اُ دَس ایترَه، چون هنو موکعی تَهَنَدَه. ۳۱ ولی با ای حال، خیلی آ مردم به اُ ایمن شوا. اَشْ شَاگُو: «مگه وختی مسیح موعود ظهور بُکُن، بیشته آ ای مرد، نِشَنه و معجزه اَنجُم آده؟»

۳۲ به گوش عالموی فرقه فَرِیسی رِسی که جماعت دربارَه عیسی ایطو گَپوی آردن. پَ کاهنوی گَپ و فَرِیسی، به نگهبنوی معبد شُفِرِستا تا به اُ ایبگیرن. ۳۳ بعد عیسی ایگُو: «یه گم دِگه با شمام، و بعد پهلو کسی که به مِه ایفِرِستادِن آرم. ۳۴ جُست مِه آگردی، ولی پیدام ناگنی؛ اُجا که مِه هَسْتُم، شما ناتونی بی.» ۳۵ یهودین به همدِگه شَاگُو: «ای مرد کا شایرِه که ما به اُ پیدا ناکنیم؟ یعنی شوا پهلو یهودیوپی که بین یونانی پَخَشَن پَرِه و به یونانی تعلیم هاده؟ ۳۶ منظوری چِن؟ که ایگُو، ”جُست مِه آگردی، ولی پیدام ناگنی؛“ و ”اُجا که مِه هَسْتُم، شما ناتونی بی؟“»

گَپن عیسی نوو روز آخِر عید

۳۷ روز آخِر اَ هفته عید، که مهمترین روز عید، عیسی ووستا و وا صدای بلند ایگُو: «هَرکَ چَهَنه شِن، حد مِه بیاد و بُنوشه. ۳۸ هَرکَ به مِه ایمن بیارِه، هَمَطُو که نوشته نُوی مُقَدَّس ایگَفِتِن، اَدِل اُ جوهوری هُو زندگی بخش رُون آبو.» ۳۹ عیسی ای گَپ دربارَه روح خدا ایگُو، که هَرکَ به اُ ایمن بیارِه، اُ رو دریافت اکن؛ چونکه روح خدا هنو به کسی داده نبوده، بی چه که عیسی هنوز جلال پیدا اینکرده.

اختلاف میون مردم

۴۰ یه عده آ مردم، وختی ای گَپن شُشَنُت شُگُو: «واقعا ای مرد هَمُو پیغمبرین که بایه بیاد.» ۴۱ یه عده دِگه شَاگُو: «مسیح موعودن.» ولی یه بیله دِگه شَاگُو: «مگه مسیح آ جلیل آتات؟ ۴۲ مگه توو نوشته نُوی مُقَدَّس شُنگَفِتِن که مسیح آ نسل داوود پادشاهن و آ بیت لِحَم آتات، هَمُو داهاتی که داوود مال آجائه؟» ۴۳ پَ سر عیسی میون مردم اختلاف گفت. ۴۴ یه عده اَشْ شَاواستَه که به عیسی بَگَرَن، ولی هیچکَ روی اُ دَس دراز اینکه.

بی‌ایمنی رهبروی دین

^{۴۵} پَ نگهبنوی معبد پهلو کاهنوی گپ و فریسی برگشتن. اَشُ آ نگهبُنُ شُپرسی: «به چه به عیسی تُنوا؟» ^{۴۶} نگهبُنُ جواب شُدا: «تا حالا هیچک، مِته ابی مرد گپ اینزِدِن!» ^{۴۷} فریسی شُگفت: «شمام گول تُخواردِن؟» ^{۴۸} مگه آ گپون کوم یا فریسی کسی هه که به اَیْمُن ایواردِن؟ ^{۴۹} ولی ابی جماعتی که چیزی آ شریعت نادونن لعنت شده آن.»

^{۵۰} نیقودیموس، که یه تا آ فریسی هَسَنَه و پشته پهلو عیسی رَفْتَه، بهشُ ایگو: ^{۵۱} «مگه شریعت ما به کسی محکوم اکن، گبل آ ایکه اول گپی بَشْنوه و بفهمه که چه ایگردِن؟» ^{۵۲} اَشُ جواب شُدا: «مگه تو هم جلیلی؟ جُست و پی بُکُن و بیگین که هیچ پیغمبری آ جلیل ظهور ناکن.» ^{۵۳} بعد هر تیشُ وا لهر خو رَفْتَن،

۸

۱ ولی عیسی به کوه زیتون ره.

بخشیدن زن زناکار

^۲ صَحَبِ گاه، عیسی دوباره به معبد هُند. همه مردم پهلوش هُندِن؛ اَ نِشْت، و به اَشُ تعلیم ایدا. ^۳ همی موک، معلَموی تورات و عالموی فرقه فریسی، یه زنی که موک زنا شُگفتَه، شُوارد و وسطی ایسُناها، ^۴ اَشُ به عیسی شُگفت: «اُستاد، ابی زن موک زنا دستگیر بودِن. ^۵ موسی پیغمبر توو شریعت به ما حُکم ایگردِن که ایطو زَن سَنگسار بَشَن. حالا، نظر تو چِن؟» ^۶ اَشُ ابی شُگفت که به عیسی امتحان بُکُن تا دلیلوی به متهم کِرْدِنی پیدا بُکُن. عیسی خَم بو، با کِلنچ خو رو زمین شُنوشت. ^۷ اَشُ همیطو که پشت سر هم آ عیسی سؤال شاکیه، عیسی بلند بو و بهشُ ایگو: «آ میون شما هَرک که گناه اینکِرْدِن، اَ اولین کسی بَشْت که به ابی زن سنگ اَرَنْت.» ^۸ و دوباره خَم بو، رو زمین شُنوشت. ^۹ ولی وختی اَشُ ابی گپ شُشنوت، یه تا یه تا، آ گپ تا کوچک، اَجا رَفْتَن و عیسی با اَ زنو که رو وا روش ووستاده تهنا مُند. ^{۱۰} عیسی بلند بو و به اَ زن ایگو: «ای زن، اَشُ کائِن؟ کسی به تو محکوم اینکِه؟» ^{۱۱} زنو جواب ایدا: «هیچک، سروم.» عیسی به اَ ایگو: «مه هم به تو محکوم ناکنم. بَرَه و آ ابی به بعد دِگه گناه مَکَن.»

مه هَسْتَم نور دنیا

۱۲ بعد عیسیٰ یہ بار دِگہ با مردم گپ ایزہ، ایگو: «مہ ہسٹم نور دنیا. ہرک دُمبالہ مہ بیاد، توو تاریکی راہ نارہ، بلکہ نور زندگی ایشہ.» ۱۳ پَ فَرِیسیٰ بہ عیسیٰ شُگفت: «تو خوت دربارہ خوت شہادت آدادی، شہادتِ اعتبار اینی.» ۱۴ عیسیٰ جواب ایدا: «حتی اگہ مہ دربارہ خوم شہادت ہادَم، شہادتُم اعتبار ایشہ، بی چہ کہ آدوئم آ کا ہندَم و گمجا آرم. ولی شما نادونین مہ آ کا ہندَم یا گمجا آرم. ۱۵ شما با فکروی انسانی قضاوت اگنی، ولی مہ بہ کسی قضاوت ناگنم. ۱۶ ولی حتی اگہ ہم قضاوت بُگنم، قضاوت مہ درستن، چونکہ تہنا مہ نَہم کہ قضاوت اگنم، بلکہ بَپ آسَمنی کہ بہ مہ ایفِرِستادِن ہم با مین. ۱۷ توو شریعت شما نوشتہ بودِن کہ شہادت دو تا شاہد معتبرن. ۱۸ ہم مہ خوم دربارہ خوم شہادت آدَم، و ہم بَپ آسَمنی کہ بہ مہ ایفِرِستادِن، دربارہ مہ شہادت آدَت.» ۱۹ اُغایہ بہ عیسیٰ شُگفت: «بَپت کان؟» عیسیٰ جواب ایدا: «نہ بہ مہ آشناسین و نہ بہ بَپ مہ. اگہ بہ مہ تاشناختہ بہ بَپ مہ ہم تاشناختہ.» ۲۰ عیسیٰ اپی گپُ توو جایی کہ خزونہ معبد اُجائہ موکی کہ تعلیم شد، ایگو. ولی ہیچک بہ اُاینگہ، چونکہ موکی ہنوزا نَہندہ.

گپن عیسیٰ دربارہ مرگ خو

۲۱ بعد عیسیٰ یہ بار دِگہ بہ اُش ایگو: «مہ آرم و شما جُست مہ اگردین، و شما توو گناہ خوت اَمیرین. اُجا کہ مہ آرم، شما ناتونی پی.» ۲۲ پَ یهودین شُگفت: «یعنی شوا بہ خوش بُگشہ کہ اگت ”اُجا کہ مہ آرم، شما ناتونی پی؟“» ۲۳ عیسیٰ بہ ایشُ ایگو: «شما آ زمینین، مہ آ آسَمنم. شما آ اپی دنیایین، مہ آ اپی دنیا نَہم. ۲۴ بہت اُمگو کہ توی گناہ خو اَمیرین، چونکہ اگہ ایمن نیاری کہ مہ اُہسٹم، توو گناہ خو اَمیرین.» ۲۵ پَ اُش بہ عیسیٰ شُگفت: «تو کی؟» عیسیٰ جواب ایدا: «مہ ہمو اَم کہ آ اول بہت اُمگو. ۲۶ چیزوی زیادی اُمسٹن کہ دربارہ شما بگم و محکومت بُگنم. ولی اُ کہ بہ مہ ایفِرِستا، حکن و مہ اُنچہ کہ آ اُمشنوتن، بہ دنیا اعلام اگنم.» ۲۷ اُش شُنْفہمی کہ عیسیٰ دربارہ بَپ آسَمنی با ایشُ گپ اُزدن. ۲۸ پَ عیسیٰ بہت ایشُ ایگو: «موکی کہ بہ پُس انسان رو صلیب بالا تُکشی، اُغایہ اُفہمین کہ مہ اُہسٹم و اُطرہ خوم کاری ناگنم، بلکہ اُ چیزُ کہ بَپ آسَمنی بہ مہ یاد ایدادِن، اگم. ۲۹ اُ کہ بہ مہ ایفِرِستا با مین. اُ بہ مہ تہنا اینتہادِن، چونکہ مہ ہمیشہ کاروی کہ باعث دلخاشیشن، اُنجم آدَم.» ۳۰ وختی کہ عیسیٰ اپی گپ سَرہ، خیلی بہ اُ ایمن شوا.

حکیت آزادتُ اگن

^{۳۱} بعد عیسی به یهودیئی که به اَیْمَن شُوارده، ایگو: «اگه دَر کَلَم مه بُمونین، واقعا شاگردوی مه این. ^{۳۲} و حکیکت اشناسین، و حکیکت به شما آزاد اگن.» ^{۳۳} اَشُ به عیسی جواب شُدا: «ما ا نسل ابرایم پیغمبریم و هیچوه غَلَم کِسی نبودیم. پَ چَطون که اگی: آزاد آیین؟» ^{۳۴} عیسی به اَشُ جواب ایدا: «حکیکتا، بَهِت اگم، کسی که گناه اگن، غَلَم گناهن. ^{۳۵} غَلَم بی همیشه توو لَهَر نامونه، ولی پُس بی همیشه امونه. ^{۳۶} پَ اگه پُس به شما آزاد بکن، واقعا آزاد آیین. ^{۳۷} «آدونم که شما ا نسل ابرایمین، ولی بی آیین که به مه بُکشین، چونکه کَلَم مه دَر شما جایی آیین. ^{۳۸} مه ا آنچه که پهلُو بَب آسمنیم امدیدن گپ ازنم و شما آنچه که آ بپ خو تَشُنن، اَنجَم آدین.»

شما آ بَیتُ ابلیسین

^{۳۹} اَشُ به عیسی شُگو: «بَب ما ابرایمین.» عیسی ایگو: «اگه ا نسل ابرایم هَسترین، کاروی تاکه که ابرایم ایکه. ^{۴۰} ولی الان شما بی آیین که به مه بُکشین؛ مه اَنم که حکیکتی که ا خدا اشنوتن بَهِت اَمگفتن. ابرایم ایطو رفتار آینکه. ^{۴۱} شما کاروی اگنین که بَیتُ اَنجَم ایدا.» اَشُ به عیسی شُگفت: «ما حرومزاده نَهِیم! ما یک بَب مَهِسْتِن ا هم خدان.» ^{۴۲} عیسی به اَشُ ایگو: «اگه خدا بَب شما هَسته، به مه دوست تَهَسته، چونکه مه ا طَرَه خدا هُنْدَم و ایجام. مه ا طَرَه خوم نَهْنَدَم، بلکه ا به مه ایفرستا. ^{۴۳} آدونین بی چه گپ مه نُو نافهمین؟ به خاطر ای که ناتونین طاکت بیارین که گپ مه نُو بشنوین. ^{۴۴} شما مال بَیتُ ابلیسین و دُمبال اَنجَم خواسته نُوی بَب خوین. ابلیس ا اول کاتل هَسته و با حکیکت کاری اینَهه، بی چه که هیچ حکیکتی دَر ا نین. هَرَوَه دورو اگت ا ذات خو گپ ازنن؛ بی چه که دورو مُشِن و بَب دورو مُشِن. ^{۴۵} ولی به خاطر ایکه مه حکیکت اگم، گپن مه نُو باور ناگنین. ^{۴۶} کَم یه تا ا شما اتون به مه محکوم بکن که حتی یه گناه اَمکِردن؟ اگه مه حکیکت اگم، به چه گپ مه نُو باور ناگنین؟ ^{۴۷} کسی که ا خدان، کَلَم خدائو گوش آده؛ دلیل ایکه شما کَلَم خدائو گوش نادین، اینکه ا خدا نَهِین.»

گپ ا ابرایم، مه هَسْتَم

^{۴۸} یهودیئن جواب شُدا: «ا تدی راست مُگو که تو سامری و زار اته؟»

٤٩ عیسی جواب ایذا: «مه زار امني، بلکه به بپ آسمنی خو حرمت اکنم، ولی شما به مه بی حرمتی اکنین. ٥٠ با ای حال مه پي ای نهم که به خوم جلال هادم. ولی کسی هن که پی جلال دادن به من، و کسی ام که حکم اکن همن. ٥١ حکیکتا، بهت اگم، اگه کسی گلیم مه ئو انجم هاده، تا ابد روی مرگ ناگینه.» ٥٢ یهودین به عیسی شگفت: «حالا دگه مفهمی که زار اته! ابرایم و بکیه پیغمبرن ام مردن، و الان تو آگی: «اگه کسی گلیم مه ئو انجم هاده، هیچوه نامره!» ٥٣ مگه تو اجد ما ابرایم گپتری؟ اُ مرد، پیغمبرن هم مردن. تو فکر آگی کی؟» ٥٤ عیسی جواب ایذا: «اگه مه به خوم جلال هادم، جلال مه ارزشی اینین. اُ ک به مه جلال آده بپ آسمنی من، همن که شما آگین: اُ خدامن. ٥٥ شما به ا ناشناسی، ولی مه به ا شناسم. اگه بگم به ا ناشناسم، مته شما دورومش اُ بم. ولی مه به ا شناسم و گلیم اُ رو انجم آدم. ٥٦ جد شما ابرایم شادی شکه که روز مه ئو بیگینه؛ اُ ایدی و خوشحال بو.» ٥٧ پ یهودین به عیسی شگو: «تو هنوز پنجاه سال ادنی، به ابرایم ایدیدین؟» ٥٨ عیسی به ا ش ایگو: «حکیکتا، بهت اگم، گبل ا ایکه ابرایم بشت، مه هستم!» ٥٩ پ ا ش سنگ شسی تا به عیسی سنگسار بکنن، ولی عیسی به خوش زفت ایکه و ا معبد در بو.

٩

شفای کور مادرزاد

١ عیسی آیه جایی رد شبو، که به به یه مردی ایدی که کور مادرزاد. ٢ شاگردنش ا ا شپرسی: «استاد، به خاطر گناه کین که ای مرد کور و دنیا هندن؟ به خاطر گناه خوشن یا بپ و ممش؟» ٣ عیسی جواب ایذا: «نه خوش گناه ایگردن، و نه بپ و ممی؛ بلکه ایطو بو تا کاروی خدا در ا نماین ببو. ٤ تا روزن بایه کاروی کسی که به مه ایفرستادن انجم هادیم؛ شو ا بودن، و کسی ناتون توو شو کاری بکن. ٥ تا موکعی که توو دنیا، نور دنیا هستم.» ٦ عیسی ای گپ ایزه و رو زمین تُف ایکه، با هو ئو خو گل ایساخت بعد ا گل و ا چهموی اُ مرد کور ایموشی ٧ و به ا ایگو: «پره و توو حوضی سیلوام بشو.» سیلوام یعنی فرستاده بودن. پ ا کور ره و ایشوشت، و وا چهموی بینا برگشت.

٨ همسادتن و کسونی که پشته به ا موکع گدای شدیده، شاگو: «مگه ای همو مردو تن که شنشت و گدای شکه؟» ٩ بعضی ا ا ش شگفت: «همن.» بکیه

شُكِّفَتْ: «نه شبیه شن.» ولی اُهمش شُگُو: «مِه هَمُو آم.»^{۱۰} اُ شُپُرسی: «بَ چَطوکا چَهْمُنْت واز بو؟»^{۱۱} اُ جواب ایدا: «یه مَرْدی که نُمی عیسانه، گِل درست ایکه و به چَهْمُنْم ایموشی و ایگُو ”توو حوضی سیلوآم بَره و بُشو.“ بَ رَفْتُم، اُمشوشْت و چَهْمُنْم اَدیدِن.»^{۱۲} اُ شُپُرسی: «اُ کان؟» جواب ایدا: «نادونُم.»

^{۱۳} بَ به اُ مَرْد که پِشته کور هَسْتَه، پهلُو عالموی فرقه فَریسی شُوا.^{۱۴} اُ روزی که عیسی گِل درست ایکرده و چَهْمُش واز ایکرده، شنبه مُقَدَّس.^{۱۵} بَ فَریسی هَم اُ سْوَال شُکِه که چَطوکا چَهْمُنْمی واز بو. اُ مَرْد کور جواب ایدا: «اُ به چَهْمُنْم گِل ایموشْت و اُمشوشْت و حالا اَدیدِم.»^{۱۶} بعضی فَریسی شُکِّفَتْ: «ای مَرْد اُ طَرَه خدَا نَن، چونکه قانون شنبه مُقَدَّس رَعایت ناکِن.» ولی بکیه شُکِّفَتْ: «چَطُو آدمی که گناهارِن اَتون ایطو نِشْنه و معجزه تُو اُنْجَم هَادَه؟» و میونشُ اختلاف گفْت.^{۱۷} بَ یه بار دِگه اُ اُ کور شُپُرسی: «تو دربارَه اُ چه آگِی؟ چونکه اُ چَهْمُو تورو واز ایکرِدِن.» اُ مَرْد جواب ایدا: «اُ یه پیغمبَرِن.»

^{۱۸} یهودی باور شُنْکِه که اُ مَرْد کور هَسْتَه و چَهْمُنْمی واز بوْدِن، تا ایکه به بَ و مِم اُ مَرْدو که چَهْمُنْش واز بوْدَه صدا شُکِه^{۱۹} و اُ اَش شُپُرسی: «ای پُس شُمان، هَمُو که اِگِن کور واز دنیا هُنْد؟ بَ چَطُون که حالا اَدیدِن؟»^{۲۰} بَ و مُمی جواب شُدَا: «اَدونیم که ای پُسْمِن و کور واز دنیا هُنْد.^{۲۱} ولی ما نادونیم که اُ حالا چَطُو اَدیدِن، و نادونیم که چَهْمُش واز ایکرِدِن. اُ خوش بُپُرسی. اُ خوش گِن و دربارَه خویی گپ اَرَنْت.»^{۲۲} بَ و مُمی به خاطر ایکه اُ یهودی شاتِرِسی ایطو شُکِّفَتْ. چونکه یهودی پیشته توافق شُکرده که اگه کسی اعتراف بُکِن عیسی هَمُو مسیح موعودِن، به اُ اُ عبادتگاه یهودی دَر بُکِن.^{۲۳} به همی خاطر که بَ و مُمش شُکِّفَتْ، «اُ خوش گِن؛ اُ خوش بُپُرسی.»

^{۲۴} بَ یه بار دِگه به اُ مَرْد که کبلا کور، صدا شُکِه، به اُ شُکِّفَتْ: «به خدا جلال هَادَه! ما اَدونیم که عیسی یه مَرْد گناهارِن.»^{۲۵} اُ مَرْد جواب ایدا: «ای که اُ گناهارِن نادونُم. یه چیز اَدونُم، اَنَم ایکه کور هَسْتَرْم، و الان اَدیدِم.»^{۲۶} اَش به مَرْدی که چَهْمُش واز بوْدَه شُکِّفَتْ: «با تو چه ایکه؟ چَطُو چَهْمُنْت واز ایکه؟»^{۲۷} اُ جواب ایدا: «مِه که کبلا بَهْت اُمگُو، شما گوش نادین؛ به چه تاوات دوباره پِشْنوین؟ مگه شما هم تاوات شاگرد اُ بَشین؟»^{۲۸} اَش دِشْنُمی شُدَا، شُگُو: «تو شاگرد اُبی! ما شاگرد موسای پیغمبَریم.»^{۲۹} ما اَدونیم خدا با موسی گپ ایزِدِن. ولی نادونیم ای مَرْد، اُ کا هُنْدِن.»^{۳۰} اُ مَرْد به اَش جواب ایدا:

«عجیب! ای مرد چہموی مہ واز ایکہ، و شما ہنوز نادونین آ کا ہندین. ۳۱ ما آدونیم کہ خدا بہ صدای گناہکارن گوش نادہ، ولی آگہ کسی خداپرست بَشت و خواستہ اُرو آنجُم ہادہ، خدا بہ صدای اُ گوش آدہ. ۳۲ آ ہمو اول دنیا تا الان آبدآ شنیدہ نبودن کہ کسی چہموی یہ کورِ مادرزادُ واز بکن. ۳۳ آگہ ای مرد آ ظرہ خدا نَہستہ، ہیچ کاری ایناتونست بکن.» ۳۴ اُسُ جواب شدَا: «تو کہ سر تا پا توو گناہ وا دنیا ہندی. حالا، بہ ما درس آدای؟» پَ بہ اُ دَر شیکہ.

۳۵ عیسی ششنت کہ بہ اُ مرد دَر شکرِدن، بہ اُ پیدا ایکہ و ایگو: «بہ پَس انسان ایمن اَنہ؟» ۳۶ اُ جواب ایدا: «سرورم، بگہ کِن تا بہ اُ ایمن بیازم.» ۳۷ عیسی بہ اُ ایگو: «تو بہ اُ دیدن! ہمن کہ الان با تو گپ آردن.» ۳۸ اُ ایگو: «سرورم، ایمن اَمستین.» و بہ عیسی پرستش ایکہ.

۳۹ عیسی ایگو: «مہ بی حکم کِردن بہ ای دنیا ہندم، تا کسوی کہ کورن بیگین و کسوی کہ آگین کور بَسن.» ۴۰ بعضی آفریسی کہ آجا ہسترن، وختی ای گپون ششنت، شگو: «ما ہم کوریم؟» ۴۱ عیسی بہ اُسُ ایگو: «آگہ کور ہسترن تقصیری نَہستہ؛ ولی حالا کہ آگین: ما آگینیم، تقصیرکار آمونین.

۱۰

مہ سالار گھر خُب ہستَم

۱ «حکیکتا، بہت اگم، اُ کہ آ دَر داخل گاش گھرُ نبو، بلکہ آ دیوال بالا آرہ کہ آ یہ راہ دگہ ای داخل گاش بودہ بَشت، دز و راہزنن. ۲ ولی اُ کہ آ دَر داخل بُبو، سالار گھرُن. ۳ دَرین، دَر بہش واز آگن و گھرُ بہ صدای اُ گوش آگشَن؛ اُ بہ گھرُ خو وا اُم صدا آگنت، و بہ اُسُ دَر آبرہ. ۴ وختی ہمہ گھرُ خو دَر ایبرد، جلو تہ آ اُسُ آرت و گھرُ دُمبالش آرن، بی چہ کہ صداش آشناسن. ۵ گھرُ دُمبال غریبہ نازن، بلکہ آزش دَر آرن، چونکہ صدای غریبہ اُو ناشناسن.»

۶ عیسی ای مَثَلُ بہشُ ایگو، ولی اُسُ شَنقہمی کہ عیسی بہشُ چہ آگفتن. ۷ پَ عیسی یہ بار دگہ بہشُ ایگو: «حکیکتا، بہت اگم، مہ بی گھرُ، دَر ہستَم؛ ۸ اُسُ کہ گبل آ مہ ہندن، ہمہ دز و راہزنن، ولی گھرُ بہ اُسُ گوش شندا. ۹ مہ دَر ہستَم؛ ہرک آ راہ مہ داخل بَشت نجات پیدا آگن، داخل آرہ و صرا آتا و چراگاہ پیدا آگنت. ۱۰ دز نیتا مگہ بی دزی و گشتن و نابود کِردن؛ مہ ہندم تا اُسُ زندگی شَبشہ و اُ رو پُر شَبشیت.

۱۱ «مہ سالار خُب ہستَم. سالار خُب جِنِ خو دَر راہ گھرُ آدیت. ۱۲ کسی کہ

جیره خوارن و سالارَن و گهرُ مال اُنین، هَرَوَه بیگینه گرگ اَهْنَدین، به گهرُ ول اَکنت و دَر اَرَه و گرگ به گهرُ حمله اَکنت و تاک و پراکش اَکنت. ^{۱۳} جیره خوار دَر اَرَه، بی چه که فقط جیره خوارن و توو فکر گهرُ نَن. ^{۱۴} مِه سالار خُب هَسْتُم. مِه به گهرُ خو اَشناسُم و گهرُمَم به مِه اَشناسَن، ^{۱۵} هَمَطُو که بَپ اَسْمَنی به مِه اَشناسِه و مِه به بَپ اَسْمَنی اَشناسُم. مِه جُنِ خو به گهرُ اَدَم. ^{۱۶} مِه گهروی دِگه اَمَهسْتِن که اَیِی گاش نَهَن. بایه به اَشُ هم بیارُم و اَشُ به صدای مِه گوش اَدَن. اُغایه یه گله اَبَن بایه سالار. ^{۱۷} به اَبی خاطر، بَپ اَسْمَنی به مِه دوست ایشَه که مِه جُنِ خو اَدَم تا دوباره اُ رو پَس بِگِرُم. ^{۱۸} هیچک جُنَم اَیِی ناکنت، بلکه مِه به میل خوم اُ رو اَدَم. مِه کُدرت و اقتدار اَمَسْتِن اُ رو هادَم و کُدرت و اقتدار اَمَهه اُ رو پَس بِگِرُم. اَبی حُکُم اَبَپ اَسْمَنی خو اُمِگِفْتِن.»

^{۱۹} به خاطر اَبی گُپ، یه بار دِگه میون یهودیُن اختلاف گفَت. ^{۲۰} عدَه زیادی اَ اَشُ شُگفَت: «اُ زاریش و گنوغِن؛ به چه به اُ گوش اَدادین؟» ^{۲۱} بعضی شُگفَت: «ایش گُپن یه زاری نَن. مگه زار اتون چَهْموی کورُن واز بُکُن؟»

مِه و بَپ یکیم

^{۲۲} اُ زَمَن توو شهر اورشلیم عید وقف معبد یهود. زمستون هَسْتَه ^{۲۳} و عیسی داخل معبد، تو چارطابی سُلیمَن راه شَرَه. ^{۲۴} بَپ یهودیُن دور عیسی جمع بوَدَن و شُگفَت: «تا کی تَو توو شک مُبِکِرْدِنی؟ اگه تو مسیح موعودی، واضح به ما بَگه.» ^{۲۵} عیسی جواب ایدا: «مِه بهت اُمگو، ولی شما باور ناکنن. کاروی که مِه به نُم بَپ اَسْمَنی خو اَکْنَم، درباره مِه شهادت اَدَن. ^{۲۶} ولی شما باور ناکنن، چون اَگهر مِه نَهین. ^{۲۷} گهروی مِه به صدای مِه گوش اَدَن؛ مِه به اَشُ اَشناسُم و اَشُ اَبی مِه اَتان. ^{۲۸} مِه بهش زَندگی اَبَدی اَدَم، و اَبدا هلاک نابَن. هیچک به اَشُ اَدَس مِه ناچرکونه. ^{۲۹} بَپ اَسْمَنی مِه که اَشُ به مِه ایداین اَ همه گیتِرِن، و هیچک ناتون اَشُ اَدَس بَپ بَچرکونه. ^{۳۰} مِه و بَپ یکیم.»

^{۳۱} یه بار دِگه یهودیُن سنگ شُسی تا بی عیسی سنگسار بُگَن. ^{۳۲} عیسی بهش ایگو: «مِه کاروی خُب زیادی اَطَرَه بَپ بهت نِشَن اَمدا. به خاطر کم یه تا اَشُ تاوا سنگسارم بُکنن؟» ^{۳۳} یهودیُن جواب شُدا: «به خاطر کار خُب نین که ماوا سنگسارت بُکنیم، بلکه به خاطر این که گُفر اَگفتی، چونکه آدمی و به خوت خدا اَگِی.» ^{۳۴} عیسی بهش جواب ایدا: «مگه توو شریعت شما نوشته نبوَدَن که «مِه اُمگو، شما خداونین؟» ^{۳۵} اگه خدا به اُ کسوی که گلم خدا بهش رَسیدِن،

'خداؤن' اِگت - و ایی آدونیم که هیچ کسمتی آنوشته نُوی مُقَدَّس بی اعتبار نابو - ۳۶ پَ چَطُو به کسی که بَب به اَ تقدیس ایِکِرِدَن و وا ایی دنیا ایِفِرِسْتادِن، اِگِی "کُفَر اِگُفَتِی،" فقط به خاطر ایِکه که اُمگُو: "پَس خُدام"؟ ۳۷ اَگه کاروی بَب خُو اَنجُم نَادَم، پَ به مِه ایْمَن مِیاری. ۳۸ ولی اَگه کاروی بَب خُو اَنجُم اَدَم، حتی اَگه به مِه ایْمَن نِتارین، به اُ کارُ ایْمَن بیارین تا بدونین و باورت بُو که بَب دَر مِین و مِه دَر بَب. ۳۹ پَ یه بار دِگه شُخواست که گیری ایِکِرِدَن، ولی عیسی اَدَس اَشُ دَر رَه.

۴۰ دوباره عیسی به اُ پِل رود اُردن رَه، و اُجا مُند، هَمُو جایی که یحیی اُولُ تَعْمید شُدا. ۴۱ خیلُ پهلُو عیسی هُنَدَن. اَشُ شُگُو: «یحیی هیچ نِشَنه و معجزه ایِنِکه، ولی یحیی هرچه درباره اِی مَرِد ایِگُو، راست هَسْتَه.» ۴۲ خیلُ اُجا به عیسی ایْمَن شُوا.

۱۱

مرگ ایلعازر

۱ یه مَرِد که نُمی ایلعازر مریضه. اُ مالِ داهات بیت عَنیا هَسْتَه، هَمُو داهاتی که میریم و داداش مارتا مال اُجا ترن. ۲ میریم هَمُو زنی که به پاهوی خداوند عیسی عطر ایموشی و با مودنِش پاهوی عیسائو خشک ایکه. و کاکاش ایلعازر مریض. ۳ پَ داداهوی ایلعازر به عیسی خبر شُفرستا، شُگفت: «سرورم، اُ که خاطری تَو مریضن.» ۴ ولی وختی عیسی اِی خَبَر شُشُت، ایگُو: «ای مریضی وا مرگ تموم نابو بلکه بی جلال خدان، تا پَس خدا اُ طریق اُ جلال پیدا بگن.» ۵ عیسی، خاطر مارتا و داداش و ایلعازر شواسته. ۶ پَ وختی شُشُت که ایلعازر مریضن، دو رو دِگه هَمُو جایی که هَسْتَه، مُند.

۷ بعدی به شاگردن خُو ایگُو: «یپی دوباره به منطکه یهودیه بریم.» ۸ شاگردنِش به اُ شُگفت: «اُستاد، خیلُ وه نین که یهودین شوااسته سنگسارت بگن، تو دوباره تَو اُجا پری؟ ۹ عیسی جواب ایدا: «مگه روز، دوازده ساعت نین؟ اُ که توو روز راه بره، سرپا نازن، به خاطر ایکه نور اِی دنیاو اَگینه. ۱۰ ولی اُ که توو سُوراه بره، سرپا اَرنت، چونکه نور توو وجودش نین.» ۱۱ بعد اِی که عیسی اِی گپن ایزه، بهش ایگُو: «دوستم ایلعازر خوافتن، ولی اَرَم تا بیداری بگنم.» ۱۲ شاگردن به اُ شُگفت: «سرورم، اَگه خوافتن، حالی خُب اَبو.» ۱۳ عیسی در مورد مرگ اُ گپ شَره، ولی شاگردن گمن شاکه منظورش این که

ایلعازر خوافین تا استراحت بُکن. ^{۱۴} اُغایه عیسی واضح به اُس ایگو: «ایلعازر مُردن، ^{۱۵} و به خاطر شما خوشحالم که اُجا نَهسْتَرُم، تا بلکه شما ایمن بیارین. ولی حالایی تا پهلو اُپریم.» ^{۱۶} پَ توما، که بهش جمول شاگو، به شاگردن دِگه ایگو: «یپی ما هم پریم تا با اُپریم.»

مِه هَسْتُم قیامت و زندگی

^{۱۷} وختی عیسی به اُجا رسی، ایفهمی چهار رون که به ایلعازر توو گبر شنهانین. ^{۱۸} داهات بیت عَنیا نِزیک شهر اورشلیم و تا اُجا فاصله اش سه کیلومتر. ^{۱۹} یهودین زیدای پهلو مارتا و میریم هُنْدَرَن تا به خاطر مرگ کاکاش اُرمش بُکن. ^{۲۰} پَ وختی مارتا شِسْتُت که عیسی اُجا اُهْنِدِن جلو راهی رَه، ولی میریم توو لَهَر نِشْتَه. ^{۲۱} مارتا به عیسی ایگو: «سرورُم، اگه ایجا هَسْتِری کاکام اینامرد. ^{۲۲} ولی اَدونُم که حتی همی حالا هم هرچه اُ خدا بخوای، خدا به تو اَدِت.» ^{۲۳} عیسی به اُ ایگو: «کاکات دوباره زنده اَبو.» ^{۲۴} مارتا به اُ ایگو: «اَدونُم که توو روز قیامت دوباره زنده اَبو.» ^{۲۵} عیسی به اُ ایگو: «مِه هَسْتُم قیامت و زندگی. هَرک به مه ایمن بیاره، حتی اگه پِمره، دوباره زنده اَبو. ^{۲۶} و هَرک زدن و به مه ایمن ایشَه، هیچ وَه نامِرِت؛ اِی بَور اُکُنِ؟» ^{۲۷} مارتا ایگو: «بله، سرورُم، مه ایمن اَمَه که تو مسیح موعود، پُس خدایی، هَمُو که بایه وا اِی دنیا بیاد.»

^{۲۸} وختی مارتا اِی ایگو رَه و جار دادا خو میریم ایزَه، یه گوشه شیکشی بِهش ایگو: «اُستاد اینجان و جارت اَزْدِن.» ^{۲۹} میریم وختی اِی شِسْتُت، درجا بلند بو و پهلو عیسی رَه. ^{۳۰} عیسی هِنو داخل داهات نبوده، بلکه هنوز هَمُو جایی هَسْتَه که مارتا جلو راهی رَفْتَه. ^{۳۱} یهودینی که با میریم توو لَهَر هَسْتَرِن و به اُ اُری شاکه، وختی شُدی میریم درجا بلند بو و دَر بو، دُمبالی رَفْتِن. اُس گُمن شاکه میریم پهلو مقبره اَرَفْتِن تا اُجا گیریک بُکن. ^{۳۲} وختی میریم به اُجا که عیسی هَسْتَه رسی و به اُ ایدی، به پاهوش گفْت و ایگو: «سرورُم، اگه ایجا هَسْتِری کاکام اینامرد.» ^{۳۳} وختی عیسی ایدی که میریم گیریک اِکِرْدِن و یهودینی که واکلی هَسْتَرِن هم گریک شاکه، دَر روح خو خیلی غمگین بو و بدطورکا پریشون بو. ^{۳۴} عیسی اِپُرسی: «به اُ گمجا تُناهاْدِن؟» اُس به اُ شُگفْت: «سرورُم، بُدو و بیگین.» ^{۳۵} عیسی گریک ایکه. ^{۳۶} پَ یهودین شُگفْت: «نگاه بُکُنِ چکه خاطری شواستَه!» ^{۳۷} ولی بعضی اُس شُگفْت: «کسی که چَهْمُو اُ مَرْد کور واز ایکه، ایناتوست جلو مُردِن اِی مَرْد هم بِگنْت؟»

عیسیٰ بہ ایلعازر زندہ آگن

۳۸ عیسیٰ، دوبارہ خیلی غمگین بو، پہلو مقبرہ ہُند۔ مقبرہ، یہ غاری کہ جلو دهنہ اش یہ سنگ گپی شُنهاده۔ ۳۹ عیسیٰ ایگو: «سنگ پل ہادی.» مارتا دادای میت بہ عیسیٰ ایگو: «سرورم، الان دگہ بو ایگفتن، چون چہار رون کہ مُردن.» ۴۰ عیسیٰ بہ اُ ایگو: «مگہ بہ تو اُمنگو کہ آگہ ایمن بیاری، جلال خدائو آگینی؟» ۴۱ پ اُش سنگ پل شُدا۔ عیسیٰ بہ آسمن نگاہ ایکہ و ایگو: «بب، شُکرت اگنم کہ گپ مہ تیشُنن۔ ۴۲ مدونست کہ تو ہمیشہ گپ مہ آشنووی۔ ولی ایی بہ خاطر مردمی کہ ایجا ووستادِن، اُمگو تا ایمن بیارن کہ تو بہ مہ اِدفرستادِن.» ۴۳ عیسیٰ ایی گپن ایزہ و بعد وا صدای بلند جار ایزہ: «ایلعازر، در بُدوا!» ۴۴ مردی کہ مُردہ، با دس و پای کفن بستہ و دِسَمالی کہ دور روی شُدیچیدہ، صرا ہُند۔ عیسیٰ بہ اُش ایگو: «بہ اواز بگنی و بوالی برہ.»

نکشہ کتل عیسیٰ

۴۵ پ خیلی آ یهودین کہ وا میریم ہُندرن، و شُدی کہ عیسیٰ چہ ایکہ، بہ اُ ایمن شُوا۔ ۴۶ ولی بعضی اُش پہلو عالموی فرقه فریسی رفتن و بہ اُش آ کاری کہ عیسیٰ انجم ایدادہ، واخبر شُکہ۔ ۴۷ پ کاهنوی گپ و فریسی جلسہ شُکہ، شُگفت: «چہ بگنیم؟ چونکہ ایی مرد نیشنہ و معجزہ نُوی زیادی انجم آدہ۔ ۴۸ آگہ بوالیم ہمیطو پیش برہ، ہمہ بہ اُ ایمن آتارن، و رومی آتان، ہم معبدم آگیرن و ہم ملتَم آ توو مُشتِم در آتارن.» ۴۹ ولی یہ تا اُش، کہ قیافا نُمش، و اُ سال کاهن گپوئہ، بہ اُش ایگو: «شما ہیچی نادونین ۵۰ نافہمین کہ بہ شما بہترن کہ یہ نفر بہ خاطر کوم بمرت، تا ایکہ ہمہ ملت ہلاک بشت.» ۵۱ قیافا ایی گپ آ خوش اینگو، بلکہ بہ خاطر ایکہ اُ سال کاهن گپوئہ، پیشگوی ایکہ کہ عیسیٰ بہ خاطر ملت اُمرت، ۵۲ نہ فقط بہ خاطر ملت، بلکہ بہ خاطر جمع کُردن و یکی کُردن چوکون خدا کہ توو تموم دنیا پخشن۔ ۵۳ پ، اُہمور و نکشہ کتل عیسائو شُکشی۔

۵۴ بہ خاطر ہمی عیسیٰ دگہ علنی میون یهودین رفت و آمد ایناکہ، بلکہ اُجا بہ شہر اِفرایم جایی کہ نَزیک لردکی رَہ و با شاگردن خو اُجا مُند۔ ۵۵ عید پسخ یهودی نَزیک، و اطرافو خیلی کبل آ پسخ وا اورشلیم رفتن تا رسم و رسوم پاک بودنش انجم ہادِن۔ ۵۶ اُش ہوا عیسیٰ شاگردی و ہمو موع کہ توو معبد ووستادرن، بہ ہمِدگہ شاگو: «چہ گمن آگنی؟ یعنی اصلا بہ عید

نِتا؟»^۷ ولی کاهنوی گپ و قریسی دستور شُدادَه که آگه کسی آدونه عیسی گُجان، بایه به اُسُ خبر هادِه تا ایبِگرن.

۱۲

میریم به عیسی عطر ایموشی

۱ شیش رو کبلَ عید پَسَخ، عیسی به داهات بیتِ عَنیا، جایی که ایلعارز زندگی شَکِه هُند، ایلعارز هَمَن که عیسی به اُ مُردُتُن زنده ایکرده. ۲ پَ اُجا به خاطر عیسی شُم شُدا. مارتا پذیرایی شَکِه و ایلعارز یه تا اُ کسونی که با عیسی سر سفره نِشَتَه. ۳ هَمُو موکع، میریم یه شیشه عطر کیمتی اَسنبل خالص که تقریباً نیم لیتر ایسی و رو پاهوی عیسی ایموشی و پاهوی اُ رو با موذِنش خشک ایکه، طوری که لَهَر اُ بوی اُ عطر پُر بو. ۴ ولی یهودای اَسخَریوط، که یه تا اُ شاگردنِ عیسی، و بعدا به عیسی تحویل دشمن ایدا، ایگو: ۵ «به چه ایی عطر که کیمتی گد سیصد دینارن، فروخته نبو، و پولی به فَخیرن داده نبو؟» ۱ یهودا ایی ایگو نه به خاطر ایکه توو فکر فَخیرن، بلکه به ایی خاطر که دُز هَسْتَه؛ کیسه پول خرجی گروه دَس اَنه و اُ پولی که پهلوش شاناه، شُدزی. ۷ پَ عیسی ایگو: «کاری بَهش تَبو! چونکه ایی عطرُ به روز کفن و دفن مِه نگه ایکرده. ۸ به فَخیرن همیشه با خوتُ نَهه، ولی به مِه همیشه تُنی.»

۹ جمعیت گپی اُ یهودین، وختی شُفهمی عیسی اُجان، هُندن تا نه فقط به عیسی، بلکه به ایلعارز هم که عیسی به اُ مُردُتُن زنده ایکرده، بیگیئن. ۱۰ پَ، کاهنوی گپ نَکشه شُکشی که به ایلعارز هم بُگشن، ۱۱ به چه که باعث بوده خیلی اُ یهودین به اُسُ پشت بُگتن، و به عیسی ایمن بیارن.

ورود شاهانه عیسی

۱۲ صباش، جمعیت گپی که به عید پَسَخ هُندرن، وختی شُشَنوت که عیسی به شهر اورشلیم اُهندن، ۱۳ پیشوی مُغ تو دستش شُگه و جلو راه عیسی رفتن. اُسُ وا صدای بلند شاگو:

«نجات هادَه!

مُبارکن اُ کسی که

به نُم خداوند آتات،

مُبارکن پادشاه کوم خدا!»

۱۴ عیسیٰ کَرِهَ الاغی پیدا ایکه و سوار بو؛ هَمُطُو که توو کتاب زکریای پیغمبر نوشته بودن:

۱۵ «مَتِرس! ای اورشلیم، دُختِ کوه صَهیون،

بیگین پادشاهت آتا،

اُ سوار کَرِهَ الاغ آتا!»

۱۶ شاگردُنی، اولش ایی چیزُ شَنَفَهَمی، ولی وختی عیسیٰ بعد ا مرگی زنده بو، یادشُ هُند که ایی چیزُ توو نوشته نُوی مُقَدَّس دربارهُ اُ نوشته بودن و با اُ هم هی کارُتو شُکِرَدَه.

۱۷ هَمُو جماعتی که وختی عیسیٰ به ایلعازر اُ مقبره صدا ایکه و اُ مُرَدُن زنده ایکه باهاش تَرِن، یک ریز ایی اتفاقُ به بکیه شهادت شادا. ۱۸ دلیل ایکه اُ جماعت جلو راه عیسیٰ رَفَتَن ایی که، شُشُنَت عیسیٰ ایی نِشَنه و معجزهُ اُنْجُم ایداده. ۱۹ پَ عالموی فرقه قَریسی به همدِگه شُگفت: «آدیدین که کاری اُ دستتُ بر نِتا؛ نگاه بُکِنین همه دُنیا ایی اُ رَفَتَن.»

یونانیون پی ملاقات با عیسیٰ

۲۰ میون کسونی که توو عید پَسَخ پی عبادت به اورشلیم هُندَرَن، یه عده یونانی تَرِن. ۲۱ اُشُ پهلوی فیلیپُس هُندَن، فیلیپُس مالِ شهر بیت صِیدا توو منطقه جلیل، اُشُ به فیلیپُس شُگفت: «جناب، ماوات به عیسیٰ بیگینیم.» ۲۲ فیلیپُس رَه و به آندریاس ایگو، و فیلیپُس و آندریاس هر دوتاشُ رَفَتَن و به عیسیٰ شُگفت. ۲۳ عیسیٰ به اُشُ ایگو: «موکع مرگ و زنده بودن پُس انسان رَسیدِن. ۲۴ حکیکتا، بَهتُ اگم، اگه دُنه گندم توو خاک نِکت و نَمِرِت، تهنا آمونه؛ ولی اگه پِمره، زیاد بَر ایدِه. ۲۵ کِسی که خاطر جُن خو شِوا، اُ رو اُ دَس اِدِت. ولی کسی که توو ایی دُنیا اُ جِنِ خو نفرت ایبَشِه، اُ رو پی زندگی اَبَدی نگه اگن. ۲۶ اگه کسی به مِه خِذمت اگن، بایه دُمباله رو مِه بَشِت؛ و جایی که مِه هَسْتُم، خادم مِه هم اُجان. اگه کسی به مِه خِذمت بُگن، بَپ اَسْمَنی به اُ حرمت اگنت.»

عیسیٰ ا مرگ خو گَپ اَرَنِت

۲۷ «حالا جُنِ مِه پریشونن. چه بگم؟ بگم، ”ای بَپ! به مِه ایی زَمَن سخت نجات هاده؟“ ولی مِه وا خاطر ایی زَمَن سختین که وا ایی دُنیا هُندَم. ۲۸ بَپ، نُم

خو جلال هاده! « بعد صدای آسمن هند که: «جلال آمدن و دوباره جلال آدم.»^{۲۹} جمعیتی که اُجا و استادین و اِپی صدائو شُشنت، شُگو که «استون.» بکیه شُگو: «یه فرشته و اُ گپ ایزدن.»^{۳۰} عیسی به اُش ایگو: «اِپی صدا یی شما هسته، نه یی مه.»^{۳۱} حالا موع حکم کِردن به اِپی دنیان؛ حالا رئیس اِپی دنیا دَر کردونده آبو.^{۳۲} و مه وختی بالای صلیب کشیده بَشَم، یی همه مردم طَره خوم اکشم.»^{۳۳} اُ اِپی ایگو، تا نِشَن هاده که کرارن چطوکا بَمِرت.^{۳۴} پ جماعت شُگو: «طِبک اُ چیزی که آتورات مُشِنوتن، مسیح موعود تا اَبَد زنده آمونه، پ چطون که اِگی پَس انسان بایه به صلیب اِپِکِشَن؟ اِپی پَس انسان کِن؟»^{۳۵} عیسی به اُش ایگو: «یه خو دِگه، نور میون شُمان. تا موکی که به نور تَهه، راه بری، نکه تاریکی به شما بگنت. اُ کِ توو تاریکی راه آرت، نادون کا آرت.^{۳۶} تا موکی که به نور تَهه، به نور ایمن بیارین تا چوگن نور بَشین.»

بی ایمنی مردم

عیسی وختی اِپی گپن ایگو، اُ اُجا ره و به خوش اُش زَفَت ایکه.^{۳۷} با ایکه عیسی اِبطو نِشَنه و معجزه نُوی زیادی جلو چِهْمِن اُش اُنْجَم ایداده، هنو به اُ ایمن شُنوا.^{۳۸} تا اُن گپی که اِشعیای پیغمبر اِیگفته اُنْجَم بَشِت:

«ای خداوند، کِ پیغم مائو باور اِیکردن،

و بازوی خداوند به کِ نَماین بودن؟»

^{۳۹} پ اُش شُنتونست ایمن بیارن، چونکه اِشعیای دوباره ایگو:

^{۴۰} «اُ چِهْمِنش کور اِیکردن،

و دلش سنگ اِیکردن،

تا نکه یه وخت با چِهْم خو بیگینن،

و با دِل خو بَفَهْمَن، و بریگردن

و مه شفارش هادَم.»

^{۴۱} اِشعیای به اِپی خاطر اِپی چیز ایگو که جلال عیساو ایدی و درباره اُگپ ایزه.

^{۴۲} با اِپی حال، حتی خیلی اُ گپِزِن کوم یهود هم به عیسی ایمن شُوا، ولی اُ تِرس قریسی، ایمن خو اعتراف شُنکِه، تا نکه اُ عبادتگاه دَرِش بگنن.^{۴۳} بی چه که اُش عزتی که اُ طَره آدموئه بیشته اُ عزتی که اُ طَره خدائِه دوست شُهسته.

عیسی هند تا به دنیا نجات هاده

^{۴۴} و عیسی و صدای بلند ایگو: «هَرکَ به مه ایمن بیاره، نه به مه، بلکه به

کسی که به مِه ایفِرستادِن ایْمَن ایوارِدِن. ^{۴۵} و هَرکَ به مِه ایدی، به کسی که به مِه ایفِرستادِن ایدیِدِن. ^{۴۶} مِه مِته یه نور وا اپی دنیا هُنْدَم تا هَرکَ به مِه ایْمَن بیاره، توو تاریکی نَمونه. ^{۴۷} آگه کسی گُلم مِه تُو بَشْنوه، ولی اُ رو اَنْجَم نَدَه، مِه تَهَم که به اُ آدم محکوم اَکْنَم؛ چونکه مِه تَهْنَدَم تا دنیا تُو محکوم بُوکْنَم، بلکه هُنْدَم تا دنیا تُو نجاتش هَادَم. ^{۴۸} بی کسی که به مِه رَد بُوکْن و گُلم مِه تُو کِبول نَکْن، کسی دِگه هَن که پَهش حُکَم اَکْن؛ هَمو گُلمی که اَمْگَفِتِن، توو روز قیامت به اُ حُکَم اَکْنَت. ^{۴۹} بی چه که مِه اُ طَرَه خوم گِب اَمْنَزِدِن، بلکه پی که به مِه ایفِرستا خوش به مِه فَرْمَن ایدادِن که چه بَگَم و اُ چه گِب بَزْنَم. ^{۵۰} و مِه اَدوْنُم که فَرْمَن اُ زندگی اَبْدین. پَ اُنچه که اگم، درست هَمو چیزین که بَپ به مِه ایگَفِتِن.»

۱۳

عیسی پاهوی شاگردُن آشوره

۱ کِبَل اُ عید پَسَخ، عیسی ایفَهمی که موکی هُنْدِن تا اُ اپی دنیا پهلوی بَپ اَسْمَنی بِرِه، عیسی به شاگردُن خو که توو اپی دنیا دوست ایشسته تمام و کمال محبت اییکه.

۲ موکع شُم بو. ابلیس پشته اُ اپی توو دِل یهودای اَسَخْرِیوط، پُس شَمعون، ایناهاده که به عیسی تحویل دشمن هاده. ^۳ عیسی که شَدوْنست که بَپ همه چی دَس اُ ایدادِن و اُ طَرَه خدا هُنْدِن و پهلوی خدا بَرَاگَرِدَت، ^۴ اُ پا شُم بلند بو عیسی عبا اُ گر خو دَر ایوا و حوله ایسی، و به کمر خو ایبست. ^۵ بعد هُو توو لگن ایرخت و شروع اییکه به شوشِتِن پاهوی شاگردُن و با حوله ای که به کمر خو ایبسته خشک شیکه. ^۶ وختی به شَمعون پَطْرُس رسی، اُ به عیسی ایگو: «سرورُم، تو تَوَا پای مِه تُو بُشوری؟» ^۷ عیسی جواب ایدا: «الان نافهمی چه اِکِرْدَم، ولی بعد اَفَهمی.» ^۸ پَطْرُس به اُ ایگو: «نه اصلا ناوالم پاهوم بُشوری!» عیسی جواب ایدا: «آگه به تو نشورُم دِگه وا مِه سهمی اِتَنی.» ^۹ شَمعون پَطْرُس به عیسی ایگو: «سرورُم نه فقط پاهوم، بلکه دَسوْم و سَرْم اَم بُشو!» ^{۱۰} عیسی جواب ایدا: «اُ کِ جُن خو ایشوشِتِن، نیاز به شوشِتِن اینین، به جز پاهوش. چونکه سرتا پا پاکِن. شما پاکین، ولی نه هَمَت.» ^{۱۱} چون عیسی شَدوْنست کِ به اُ تحویل دشمن اِدَه، و به همی خاطر ایگو: «همه شما پاک نهن.» ^{۱۲} بعد اُ اپی که عیسی پاهوی اَشُ رو ایشوشت، عبا خو ایبوشی و دوباره سر

سفره شُم نِشت. و به اَشْ ایگو: «أُنچه باها تُ أمکه، تُفهمی؟^{۱۳} شما به مه اُستاد و سرور صدا آگئی و درست هم آگین، چونکه هَسْتُم.^{۱۴} پ آگه مه که سرور و اُستاد شمام پاهوی شمائو اُمشوشْتین، شما هم بایه پاهوی همدگه نُو بُشورین.^{۱۵} چون مه یه نمونه بهت اُمداین، تا شما هم هَمطوری رفتار بُگئی که مه با شما رفتار اُمکِردن.^{۱۶} حکیکتا، بهت اُگم، نه نوکر آ اریاب خو گیتین، نه فرستاده ا فرستنده خو.^{۱۷} حالا که ای چیرئو اَدونین، خوش به حالت اگه بهش عمل بُگئی.^{۱۸} «اچه اُگم درباره همة شما نَن. مه به اَشْ که گزین اُمکِردن، اشناسم. ولی نوشته نُوی مُقدَس بایه به اُنجم برسه که "اُ که نُن مه ایخوا، و ا مه دشمنی ایگردن."^{۱۹} الان ای کبل آ ایکه اتفاق یکت، بهت اُگم تا زَمنی که اتفاق گفَت، باور بُگئی که مه ا هَسْتُم.^{۲۰} حکیکتا، بهت اُگم هرک به کسی که مه ا فرسْتُم کبول بُگن، به مه کبول ایگردن، و هرک به مه کبول بُگن، به کسی که به مه ایفرسْتادن کبول ایگردن.»

یه تا ا شما به مه تحویل دشمن آده

^{۲۱} عیسی بعد آ ایی که ایی چیرئو ایگو، دَر روح پریشون بو و شهادت ایدا و ایگو: «حکیکتا، بهت اُگم، یه تا ا شما به مه تحویل دشمن آده.»^{۲۲} شاگردن به همدگه نگاه شاکیه، حیرون نَرِن که عیسی درباره کِ گپ آزدن.^{۲۳} یه تا ا شاگردن، که عیسی دوستیش ایسَسْتَه، سر سفره کنار عیسی یه پهلو نِشتَه.^{۲۴} پ شَمعون پَطْرُس بهش اشاره ایکه تا آ عیسی بُرسه منظوری وا کِن.^{۲۵} پ ا شاگرد یه خو به خوش عقب ایبُرد و سر خو به سینِه عیسی تکیه ایدا و آزش ایپُرسی: «سرورم، ا کِن؟»^{۲۶} عیسی جواب ایدا: «هَمو کِ وختی ایی پرک نُن توو تاس اَمزَه، بهش اَدَم.» اُغایه پرک نُن توو تاس ایزَه و ا رو به یهودا پُس شَمعون اَسخَریوط ایدا.^{۲۷} یهودا بعد آ ایکه لقمه نُو ایگفت، شَیطن توو جُنی زَه. عیسی به ا ایگو: «هرچه که تَوا اُنجم هادی، زودتَه اُنجمی هادَه.»^{۲۸} ولی هیچتا آ کسوئی که سر سفره نِشْتَرِن، شَنفَهمی عیسی بی چه ایی به یهودا ایگفت.^{۲۹} بعضی گَمَن شَکیه چون کیسه پول خرجی دَس یهودائه، عیسی به ا اگت که: «اچه به عید لازم مَهه بَخَر،» یا ایی که چیزی به فَخیر هادَه.^{۳۰} بعد آ ایکه یهودا لقمه نُن ایگه، فورنی دَر بو. و شَو.

یه حُکم تازه

^{۳۱} بعد آ دَر بو دِن یهودا، عیسی ایگو: «حالا پُس انسان جلال ایگه و خدا هم

دَرُ اُ جلال ایگفت. ۳۲ آگه خدا دَرُ اُ جلال ایگه، خدا هم به اُ دَرُ خوش جلال اِدِه و فوراً به اُ جلال اَدِت. ۳۳ ای چوگن، یه خو دِگه با شمام. جُست مِه اگردین و هَمَطُو که به یهودیُن اُمگُو، الان بَهت اُگم که اُجا که مِه اَرَم، شما ناتونی پی. ۳۴ حُکمی تازه بَهت اَدَم، و اُ این که به همدِگه محبت بُگنی. هَمَطُو که مِه به شما محبت اُمکِرِدِن، شما هم بایه به همدِگه محبت بُگنی. ۳۵ آگه به همدِگه محبت بُگنی، همه مردم اَفهیمِن که شاگردوی مِه ایین.»

عیسی آگه پطرس به اُ حاشا اکن

۳۶ شَمعون پَطْرُس ایگُو: «سرورِ مِه، کا اَرَفْتی؟ عیسی جواب ایدا: «تو الان ناتونی جُئی که اَرَم دُمبال مِه پی؛ ولی بعدا اُ پی مِه اَتی.» ۳۷ پَطْرُس ایگُو: «سرورُم، به چه الان ناتونُم دُمبال تو بیام؟ مِه جُنُ خو به تو اَدَم.» ۳۸ عیسی ایگُو: «جُنُ خو به مِه اَدی؟ حکیکتا، بَهت اُگم، تا کِبل اُ ایکه کروس بُنگ هادِه، تو سه دُفه به مِه حاشا اکنی.»

۱۴

مِه هَسْتُم راه، حکیکت و زندگی

۱ «دِلت پَریشون نَبِشِت. به خدا ایْمِن تَبِشِت؛ به مِه هم ایْمِن تَبِشِت. ۲ توو اَهر بَپ مِه جا زیادِن، آگه ایطو نَهه مگه بَهت مَگُو که، اَرَم تا جایی پی شما آمادَه بُگنُم؟ ۳ آگه بَرَم و به شما جایی آمادَه بُگنُم، دوباره اَتام و به شما پهلُو خو اَبَرَم، تا اُجا که مِه هَسْتُم شما هم بَشی. ۴ جایی که مِه اَرَم شما راهی اَدونین.» ۵ توما به عیسی ایگُو: «سرورُم، ما نادونیم تو کا اَری، پَ چَطُو اَتونیم راهی بُدونیم؟» ۶ عیسی به اُ ایگُو: «مِه هَسْتُم راه و حکیکت و زندگی؛ هیچک پهلُو بَپ اَسْمنی نِتا، جز اُ طریق مِه. ۷ آگه به مِه تاشناخت، به بَپ مِه هم تاشناخت؛ اُ پی به بعد به اُشناسین و به اُ تَدیدِن.» ۸ فیلیپُس به عیسی ایگُو: «سرورُم، بَپ به ما نِشْن هادَه، همی به ما بَسِن.» ۹ عیسی به اُ ایگُو: «فیلیپُس، دیره اُن با شمام و هنو به مِه ناشناسی؟ کِسی که به مِه ایدیدِن، به بَپ هم ایدیدِن؛ چَطُو اَتونی پیگی که «بَپ به ما نِشْن هادَه»؟ ۱۰ باور اَدنی که مِه دَر بَپم و بَپ دَر مین؟ گَپنی که مِه بَهت اُگم اُ طَرَه خوم نَن، بلکه پیی که دَر مِه ساکین، کارُ خو اَنجُم اِدِه. ۱۱ اُ پی گَپ مِه نُو باور بُگنی که مِه دَر بَپم و بَپ دَر مین؛ وگرنه بخاطر اُ کارُو به مِه باور بُگنی.»

۱۲ «حکیکتا، بهتُ اَنجَم، اُکِ به مِه ایْمَن ایبِشِت، اُهم کاروپی که مِه اَنجَم، اَنگن، و حتی کاروپی گپتِه ایشُ اَنگن، بی چه که مِه پهلو بَب اَرَم. ۱۳ هرچه به نُم مِه بخواین، مِه اَنو اَنجَم اَدَم، تا بَب دَر پُس جلال پیدا بُگن. ۱۴ آگه چیزی به نُم مِه اَمِه بخواین، مِه اَنو اَنجَم اَدَم.

عیسی روح قدوس خدائو وعده آده

۱۵ «آگه به مِه دوست تَبشِه، حُکموي مِه اَنجَم اَدین. ۱۶ و مِه اَبَب آسْمَنی اَخوام و اُیاوری دِگه بهتُ اَدِت که همیشه با شما بَبشِت، ۱۷ یعنی روح حکیکت که دنیا ناتون به اُکبول بُگن، چون نه به اُاگینه و نه اَشناسِه؛ ولی شما به اُاَشناسین، بی چه که پهلو شما ساکن ابو و درون شما اَمونه.

۱۸ «به شما بی کس نانوسُم؛ پهلو تُ اَتام. ۱۹ یه خو بعدته دنیا دِگه به مِه ناگینت، ولی شما به مِه اگینین، چون مِه زنده ام، شما هم زندگی اکنین. ۲۰ اُرو، شما اَدونین که مِه دَر بَب خو هَسْتَم و شما دَر مِه و مِه دَر شما. ۲۱ هَرک حُکموي مِه ایشِه و اَشُ اَنجَم اَدِه، اُن، کِ به مِه دوست ایشِه؛ اُکِ به مِه دوست ایشِه، بَب مِه هم به اُدوست ایشِه و مِه هم به اُاَدَم دوست اَمِه، و بی خوم به اُنماین اَنجَم.»

۲۲ یهودا، نه اُاَسْخَریوط، به عیسی ایگفت: «سرور مِه، چَطون که به خوت به ما نَماین اَکئی، ولی به دنیا نه؟» ۲۳ عیسی به اُجواب ایدا: «آگه کسی به مِه دوست ایبِشِه، کَلَم مِه اَنجَم اَدِه، و بَبم به اُدوست ایشِه، و ما پهلو اُاَتیم و با اُزندگی اکنیم. ۲۴ اُکه به مِه دوست اینی، کَلَم مِه اَنجَم ناده؛ ای گَمی که اَشْنوین اَمِه نین، بلکه اَبَین که به مِه ایفَرستا.

۲۵ «ای چیژ موکعی بهتُ اَمگفَتین که هنوز با شما اَم. ۲۶ ولی اُیاور، یعنی روح قدوس خدای، که بَب به اُبه نُم مِه اَفِرستِه، اُهمه چی وازتُ یاد اَدِت و هرچه مِه وازتُ اَمگفَتین، یادتُ اَتارت. ۲۷ صلح و سلامتی بهتُ اَنوسُم؛ صلح و سلامتی خو بهتُ اَدَم. اُچه مِه بهتُ اَدَم، مِثِه اُچیزی نَن که دنیا بهتُ اَدِت. دِلتُ پَریشون تَبشِت و موالی تِرس توو جُنُت بَکت. ۲۸ تَشْتُت که بهتُ اَمگُو، ”مِه اَرَم، ولی پهلو تُ اَتام.“ آگه به مِه دوست تَهستِه، شاد تابو که پهلو بَب اَرَم، بی چه که بَب اَمِه گپترن. ۲۹ الان ایی گبل اُاتفاق گفَتین بهتُ اَمگفَتین، تا وختی اُاتفاق بَکت ایْمَن بیارین. ۳۰ مِه دِگه بی گپ زدن با شما فرصت زیادی اُمنی، چون رئیس ایی دنیا اَهَندین. اُادعایِ رو مِه اینی؛ ۳۱ ولی مِه هَمو کاری اَنجَم که

بَبَ به مِهَ فَرْمَن ایدادِن، تا دنیا بُدونه که مِه به بَبَ دوست اَمِه. هُرُسی، آ ایجا بریم.

۱۵

مِه هَسْتُم درهت انگور حکیکی

۱ «مِه هَسْتُم درهت انگور حکیکی و بَبَ آسْمَنیم باغین. ۲ هر دُولی آ مِه که بَر نَدِت، بَبُم به اُ کَطع اَکُن، و هر دُولی که بَر هَادِه، به اُ هَرَس اَکُن تا بیشته بَر هَادِه. ۳ شما حالا به خاطر گَلَمی که بَهْت اُمگَفَتِن، پاکین. ۴ دَر مِه بُمونین، و مِه دَر شما. هَمَطُو که اگه دُولی توو درهت انگور نَمونِت، ناتون خود وا خود آ خوش بَر هَادِه، شما هم اگه دَر مِه نَمونی ناتونی بَر هَادِی.

۵ «مِه درهت انگورُم و شما دُولُشین. کسی که دَر مِه اَمِنِت و مِه دَر اُ، اُ کَسین که بَر زیادی اَدِت؛ چونکه جدا اَمِه، ناتونین هیچ کاری بُکْنین. ۶ اگه کسی دَر مِه نَمونِت، مِثه دُولین که دَر اَگَرْدَنَن و خشک اَبُو. دُولی خشک بوْدَه جمع اَکُن و توو آتِش اَگَرْدَنَن، اَسوزِن. ۷ اگه دَر مِه بُمونین و کَلَم مِه دَر شما بُمونِت، هرچه تاوا، درخواست بُکْنین که بَهْت اَنجُم اَبُو. ۸ بَبَ مِه اِطو جلال پیدا اَکُنِت که شما زیاد بَر هَادین؛ و اِطوکا ثابت بُکْنین که شاگردوی مِه ایین.

۹ «هَمَطُو که بَبَ به مِه دوست ایبودن، مِه هم به شما دوست اُمبودن؛ دَر محبت مِه بُمونین. ۱۰ اگه حُکموي مِه اَنجُم هَادین، دَر محبت مِه اُمونین؛ هَمَطُو که مِه حُکموي بَبَ خو اَنجُم اُمدادِن و دَر محبت اُ اُمونُم. ۱۱ اِی گِبُنُ بَهْت اَمَرْدَن تا شادی مِه دَر شما بُو و شادی شما کامل بُبوت.

۱۲ «حُکم مِه ایین که به همدِگه محبت بُکْنی، هَمَطُو که مِه به شما محبت اُمکِرْدِن. ۱۳ هیچک محبتی بیشته آ اِی نین که کسی جُنِ خو توو راه رفیکونش فدا بُکْن. ۱۴ اگه اُچه که بَهْت حُکم اَکُنُم، اَنجُم هَادین، رفیکِن مِه ایین. ۱۵ دِگه نوکر صدات ناکُنُم، چون نوکر آ کاروی اربابی خبری اینین. بلکه به شما دوست صدات اُمکِرْدِن، چون هرچه آ بَبَ خو مِشِنوتِن، به شما آ اُ باخبر اُمکِرْدِن. ۱۶ شما نَهستَرین که به مِه گَزین نِکِه، بلکه مِه به شما گَزین اُمکِه و تعین اُمکِه تا پَرین و بَر بیارین و بَر شما بُمونِت، تا هرچه که آ بَبَ به نُم مِه درخواست بُکْنی بَهْت هَادِت. ۱۷ مِه اِی چیزتو بَهْت حُکم اَکُنُم تا به همدِگه محبت بُکْنی.

دنیا اَشما نفرت ایشه

۱۸ «آگه دنیا آ شما نفرت ایشه، بُدونی که گبل آ ایکه آ شما نفرت ایبشت آ مه نفرت ایبودن. ۱۹ آگه مال دنیا هسترین، دنیا به شما مه آدموی خوش دوست ایبسته. ولی چونکه مال دنیا نهین، بلکه مه به شما آ دنیا گزین امکردن، به همی خاطر دنیا آ شما نفرت ایشه. ۲۰ کلمی که بهت امگو، وایاد بیاری: ”نوکر آ اریاب خو گیتیه نین.“ آگه به مه اذیت و آزار شکه، به شما هم اذیت و آزار اکنن؛ آگه به کلم مه عمل شکه، به کلم شما هم عمل اکنن. ۲۱ ولی همه ای کار به خاطر نم مه با شما اکنن، بی چه که به ا ک به مه ایفرستادن ناشناسن. ۲۲ آگه نهندرُم و با ا ش گپ امزده، گناهی شنهسته؛ ولی حالا دگه بهونه ای بی گناه خو شنین. ۲۳ کسی که آ مه نفرت ایشه، آ بپ مه هم نفرت ایشه. ۲۴ آگه میون ا ش کاروی امکرده که به جز مه هیچک اینکرده، گناهی شنهسته؛ ولی حالا با ایکه ا ش ای کارو شدیدن، هم آ مه و هم آ بپ نفرت شهه. ۲۵ ولی، کلمی که توو تورایش نوشته بودن بایه به آنجم برسه که: ”ا ش بی دلیل آ مه متنفر بودن.“

۲۶ «وختی آیوری که آ طره بپ بهت افرستم بیاد، یعنی روح حکیکت که آ طره بپ آتا، ا دربارۀ مه شهادت ایت، ۲۷ و شما هم شهادت ایدین، بی چه که شما آ اول با مه هسترین.

۱۶

۱ «همه ای چیز به شما امگفتن تا نلغزین. ۲ به شما آ عبادتگاه در اکنن و حتی موکعی آتات که هرک به شما بگشه، فکر اکنن که به خدا خدمت اکردن. ۳ ایی کار اکنن، چون نه به بپ آسمنی شنناختن، نه به مه. ۴ ولی مه ایی چیزو بهت امگفتن که وختی موکعش رسی، وایاد بیاری که به شما وایخبر امکرده.

کار روح قدوس خدا

«آ همو اول ایی چیزو به شما امگو، بی چه که خوم با شما هسترم. ۵ ولی حالا مه پهلو کسی که به مه ایفرستادن آرم، و هیچتات آ مه ناپرسی، ”کار ایی؟“ ۶ ولی به خاطر ایکه ایی گپ بهت امگفتن، دلت پر آ غصه بودن. ۷ با ایی حال، مه حکیکت بهت اگم که رفتیم به نفع تون. چونکه آگه نرم، آیور پهلو شما نیتا؛ ولی آگه برم به آپهلو شما افرستم. ۸ وختی آیور بیاد، به مردم دنیا قانع اکنن که به خاطر گناه و صالح بودن و قضاوت، تقصیرکارن. ۹ به خاطر گناه، چونکه به مه ایمن نیتارن. ۱۰ به خاطر صالح بودن، چون پهلو بپ آرم و دگه به مه

ناگینین. ^{۱۱} و به خاطر قضاوت، بی چه که رئیسِ اپی دنیا، محکوم بودین. ^{۱۲} «هنوز خیلی چیزوی دِگه اُمسِتِن که بهت بگم، ولی حالا شما طاقت شنیدنی تئی. ^{۱۳} وختی اُ روح حکیکت آتات، شما تُو به طَره تموم حکیکت راهبری اُگنت؛ بی چه که اُ طَره خوش گپ نازنت، بلکه اُچه که اَشنوه به زَبَن آتاره و اُچه که اتفاق شایبکِت، بهت اعلام اُگن. ^{۱۴} اُ به مه جلال اَدِت، چون اُنچه که مالِ مین، اگریه و به شما اعلام اُگنت. ^{۱۵} همه اُنچه که مال بِن، مال مین. به همی خاطر اُمگفت اُنچه که مال مین اگریه، و به شما اعلام اُگنت.

عیسی شاگردن اُرم اُگن

^{۱۶} «یه خو بعدته، دِگه به مه ناگینین و یه خو بعدتری، دوباره به مه اگینین.» ^{۱۷} اُغایه بعضی اُ شاگردن عیسی به همدِگه شُگفت: «منظوری اُ اپی گپ چن که به ما اگت، «یه خو بعدته، به مه ناگینین، و یه خو بعدتری، دوباره به مه اگینین»؟ یا ایکه اگت «چونکه پهلو بپ اُرم»؟» ^{۱۸} پ به همدِگه شاگو: «منظوری اُ یه خو بعدته، چن؟ نادونیم دربارهُ چه گپ اُردن؟» ^{۱۹} عیسی شدونست شوات اُزی سؤال بُکنن؛ پ به اُش ایگو: «در مورد اپی با هم بحث اگردین که منظورم اُ اپی گپ چن که اُمگو، «یه خو بعدته، به مه ناگینین، و یه خو بعدتری، دوباره به مه اگینین»؟ ^{۲۰} حکیکتا، بهت اگم، شما گیریک و زاری اگئی، ولی دنیا شاد اُبو؛ شما عَصه اُخوارین، ولی عَصه ت و شادی اُبو. ^{۲۱} زن موکع زایبیدن درد اگشه، به خاطر اپی که موکعی هُندن؛ ولی وختی که چوکش وا دنیا هُند، اُ درد دِگه وا یاد نِتاره، به چه که اُ وا دنیا هُندن یه آدم شادِن. ^{۲۲} هَمیَطوم، شما الان عَصت اِیگفتن؛ ولی دوباره به شما اگینم و دِلت شاد اُبو و هیچک شادیت اُ شما ناگنت. ^{۲۳} اُ روو، دِگه چیزی اُمه تئاوا. حکیکتا، بهت اگم، هرچه که اُ بپ به نُم مه بخواین، بهت اَدِت. ^{۲۴} تا حالا به نُم مه چیزی تَنخواستن؛ جُست اُگئی که پیدا اُگئی تا شادیت کامل بَشت. ^{۲۵} «اپی گپن وَا مَثَلُ بهت اُمگفتن؛ موکعی اُتا که دِگه با شما وَا مَثَلُ گپ نازنم، بلکه واضح دربارهُ بپ بهت اگم. ^{۲۶} توو اُ روو، به نُم مه درخواست اُگینین. و مه بهت ناگم که اُ طَره شما اُ بپ درخواست اُگنم، ^{۲۷} بی چه که بپ خوش به شما دوست ایشه، چونکه شما به مه دوست تَبودن و ایمن تواردن که مه اُ طَره خدا هُندَم. ^{۲۸} مه اُ طَره بپ هُندَم و وارد اپی دنیا بودم؛ و حالا اپی دنیا تُو ترک اُگنم و پهلو بپ اُرم.»

۲۹ اغایه شاگردنی به اُسْگُفت: «ها! حالا واضح گپ آرَدی، نه وا مَتل. ۳۰ حالا دِگه اَفهَمیم که آ همه چی واخبری و نیاز ادنی کسی آ تو سؤالی بُگنت. به همی خاطر، ایمن مَهَسْتِن که آ ظره خدا هُنْدی.» ۳۱ عیسی بهش ایگو: «الان ایمن اتارین؟ ۳۲ بیگینین موکی آتات، که حکیکتا همی حلام غایه شن، که تاک و پراک آیین و هر تی تو به لَهْرُ خو آرین و به مه تهنا آنوسین؛ ولی مه تهنا نَهَم، چون بپ با من. ۳۳ ای چیرُ بهتُ اَمگفین تا در مه صلح و سلامتی تَبْشه. توو دنیا رنج و عذاب اکشین؛ ولی دِلْتُ کایم ببت، بی چه که مه به ای دنیا پیروز بودم.»

۱۷

دعای عیسی بی خوش

۱ بعد آ ای گپن، عیسی به آسمن نگاه ایکه و ایگو: «بپ، غایشن. به پُست جلال هادَه تا پُست هم به تو جلال هادِه. ۲ چونکه تو اختیار همه آدَم به آ اِداین تا به همه کسوی که تو به اِدبخشیدن، زندگی اَبدی هادِه. ۳ و زندگی اَبدی ایین، که اَشُ به تو که تهنا خدای حکیکبی، و به عیسی مسیح که تو اِدفرستادن، بِشناسن. ۴ مه کاری که تو به مه تِسپارد، کامل اَنجَم اُمداء، و ایطو به تو روی زمین جلال اُمداء. ۵ پَ حالا ای بپ، به مه در محضر خوت جلال هادَه، هَمو جلالی که گبل آ بوجود هُنْدِن دنیا پهلو تو اَمهسْتَه.

۶ «مه نُمتُ به مردمی که آ دنیا به مه اِددا، نَماین اَمکِردن. اَشُ مال تو هَسْتَرِن و تو اَشُ به مه اِددا، و گلم توئو اَنجَم شُدادن. ۷ و حالا اَشُ آدوئن که هرچه به مه اِداین، آ ظره تون. ۸ چونکه گلمُ که تو به مه اِددا، بهش اُمداین، و اَشُ آ رو کِبول شُکِردن و واقعا شُفهْمیدن که آ ظره تو هُنْدَم، و ایمن شُواردن که تو به مه اِدفرستا. ۹ مه بی اَشُ دعا اَکُنم؛ مه بی ای دنیا دعا ناکنم، بلکه بی اَشوئی دعا اَکُنم که تو به مه اِداین بی چه که مال توئن. ۱۰ هرچه که مال من، مال تون و هرچه که مال تون، مال من؛ و مه در اَشُ جلال اَمگفین. ۱۱ مه دِگه تو ای دنیا نامنم، ولی اَشُ تو دنیاَنن؛ و مه پهلو تو آتام. ای بپ قَدوس، به اَشُ به گُدرت نَم خو که به مه اِداین نگه بُگن، تا یک بَشَن، هَمطو که ما یکیم. ۱۲ مه تا زَمنی که باهاشُ هَسْتَرَم، به اَشوپی که تو به مه اِداین در نَم تو نگه اَمکه. مه واسارشُ بودم و هیجتاشُ آ دَس اَمَداین، بجز پُس هلاکت، تا نوشته نُوی مُقَدَس به اَنجَم برسه. ۱۳ ولی حالا پهلو تو آتام، و ای گپن وختی اَگم که هنوزا تو

اپي دنيا، تا شادي مه در ائش کامل بپوت. ^{۱۴} مه گلم تورو به ائش امدادين، دنيا آ ائش نفرت ايشسته، بي چه که مال اپي دنيا نهن، همطو که مه مال اپي دنيا نهم. ^{۱۵} مه آ تو امانوا که به ائش آ اپي دنيا بپري، بلکه موات آ ا شیرير حفظش بگني. ^{۱۶} ائش مال اپي دنيا نهن، همطو که مه مال اپي دنيا نهم. ^{۱۷} حکيکت به ائش یاد هاده تا مقدس بشن؛ گلم تو حکيکتين. ^{۱۸} همطو که تو به مه وا اپي دنيا ادرستا، مه هم به ائش وا اپي دنيا افرستادين. ^{۱۹} و به خاطر ائش مه بي خوم وقف اکنم، تا ائش هم توو حکيکت وقف بشن.

^{۲۰} «مه فقط بي ايش دعا ناکنم، بلکه بي کسوئي هم که آ طريق ائش ايمن اتارن، ^{۲۱} تا ائش همه یک بشن، همطو که تو ای بپ در مه هستي و مه در تو. تا ائش هم در ما بشن، تا دنيا باور بکن که تو به مه ادرستادين. ^{۲۲} مه جلالی که به مه اداين، به ائش امدادين تا یک بشن، همطو که ما یکيم؛ ^{۲۳} مه در ائش و تو در مه. تا ايظو بشت که ائش هم کاملاً یک بشن تا دنيا بدونه که تو بي مه ادرستادين، و به ايش دوست ائسته همطو که به مه دوست ائسته. ^{۲۴} ای بپ، موات ائش که به مه اداين همجا که مه هستم با مه بشن، تا جلال مه ئو بگين، همو جلالی که تو به مه اداين؛ چون قبل آ شروع دنيا به مه دوست ائسته.

^{۲۵} «ای بپ عادل، با ايکه دنيا به تو ناشنايه، مه به تو آشنايم، و ايش شفه ميدن که تو به مه ادرستادين. ^{۲۶} مه ئمت به ائش ميشناسند و به شناسونين ادامه آدم، تا محبتی که تو به مه ائسته، در ائش هم بشت و مه هم در ائش بشم.»

۱۸

به عیسی شگه

^۱ وختی عیسی اپي گپن ايزه، با شاگردنیش به ا پل دره قدرون ره. اجا به باغي هسته، عیسی و شاگردنیش داخل باغ بوذن. ^۲ يهودا، همو که به عیسی تحویل ایدا هم، اجاتو بلده، چون عیسی و شاگردنیش معمولا اجا جمع شابدوه. ^۳ پ يهودا به بيله آسريار و چن تا آفسروی معبد که آطره کاهنوی گپ و عالموی فرقه قریسی نرن، ایسي اجا هند. ائش وا چراغ بادئ و مشعل و اسلحه اجا رسیدن. ^۴ بعد عیسی، با ايکه شدونست چه اتفاقی شابهش بکت، جلو ره و به ائش ایگو: «هوا ک نگشتين؟» ^۵ ائش جواب شدا: «عیسای ناصری.» عیسی به

أَشْ أَيُّو: «مِه هَسْتُم.» يهودا، هَمُو كَسِي كِه به عيسِي تحويل ايدا هم با أَشْ ووستادَه. ^٦ وختي عيسِي به أَشْ أَيُّو، «مِه هَسْتُم»، أَشْ عَقِب عَقِب رَفْتَن و گفْتَن زمين. ^٧ پَ عيسِي يه بار دِگِه آ أَشْ أَيُّوسِي: «هوا كِ نِگِشتين؟» أَشْ شُگفْت: «عيساي ناصري.» ^٨ عيسِي جواب ايدا: «بِهْتُ أُمُكُو كِه مِه آ هَسْتُم. پَ آگِه هوا مِه نِگِشتين، بُوالي ايش بَرَن.» ^٩ أَيُّ أَيُّو تا أ كَلْمِي كِه اِيگَفْتِه به أَنْجُم برسِه كِه: «هيچتا أَشْ كِه به مِه اِددا، آ دَسْ أَمْتَدَاين.»

^{١٠} آغايه شَمعون پَطْرُس شمشيري كِه ايشسته، ايكشي و يه ضربه به نوكر كاهن گپو ايزه و گوش راستش ايرِي. نُمُ أ نوكر، مالخوس هَسْتِه. ^{١١} عيسِي به پَطْرُس أَيُّو: «شمشير خو غلاف بُكُن! مگِه نبايه پياله عذابِي كِه بَبْ آسْمُنِي به مِه ايداين، سر بَكُشُم؟»

عيسِي رو وا رو كاهنوي گپ

^{١٢} پَ آ بيله سربازَن، وا فرمانده خو و افسروي يهودِي به عيسِي شِكِه و دَسْش شَبَسْت. ^{١٣} أَشْ أَوَّل به عيسِي پهلو حَتَا شُرْد. به چه كِه أ بَبْ زَن قِيَا هَسْتِه، و قِيَا أ سال كاهن گپوئه. ^{١٤} قِيَا هَمُوئِه كِه به يهودِي توصيه ايكِرْدِه بهترن كِه يه نُفَر دَر راه كوم بَمِرِت.

پَطْرُس به عيسِي حاشا اَكُنْت

^{١٥} شَمعون پَطْرُس و أ يه تا شاگرد دِگِه هم دُمبال عيسِي رَفْتَن. أ شاگرد آ آشنائوي كاهن گپوئه. پَ با عيسِي وارد دَالَن لَهَر كاهن گپو بو. ^{١٦} ولي پَطْرُس پشت دَر ووستا. پَ أ شاگرد دِگِه كِه آ آشنائوي كاهن گپوئه، دَر بو و با نزيله اِي كِه درِبْتِه، گپ ايزه و به پَطْرُس داخل ايرِد. ^{١٧} أ نزيله كِه درِبْتِه آ پَطْرُس ايرِي: «تو كِه آ شاگردِنِ أ مَرْد نهي، هَسْتِي؟» پَطْرُس جواب ايدا: «نه، نَهَم.» ^{١٨} هوا سَرْد. نوكرَن و افسرَن با زغال آتِش درست شُكِرْدِه و دوري ووستادَرَن و بي خوشُ گرم شاكِه. پَطْرُس هم با أَشْ ووستادَه و به خويي گرم شِكِه.

^{١٩} آغايه كاهن گپو آ عيسِي درباره شَاگردِنِش و تعليمش ايرِي. ^{٢٠} عيسِي به أ جواب ايدا: «مِه وا دنيا واضح گپ اَمَرْدَن و هميشه توو عبادتگاه و توو معبد كِه همه يهودِي اُجا جمع اَبَن، تعليم اَمداين. مِه رَفْتَكايي چيزي اَمَنگَفْتِن. ^{٢١} به چه آ مِه ايرِي؟ آ شُويي بَرَس كِه گُپن مِه شُشْتِن! أَشْ اَدونِن كِه چه اَمگَفْتِن.» ^{٢٢} وختي عيسِي اِي گُپن ايزه، يه تا آ افسروي كِه اُجا ووستادَه، به عيسِي چَك ايزه و أَيُّو: «ايطو به كاهن گپو جواب اَدادي؟» ^{٢٣} عيسِي جوابش ايدا: «آگِه

گپی که اَمْرَه اشتباهین، اشتباهم ثابت بکن؛ ولی آگه چیزی که اُمگو راستین، به چه به مه اَرَدی؟»^{۲۴} اُغایه حَتَا به عیسی گت بسته پهلو قیافا که کاهن گپوئه، ایفرستا.

^{۲۵} هَمو موکع که شَمعون پَطْرُس ووستاده و به خوش گرم شَکِه، بعضی آزی شُپرسی: «تو که آ شاگردن اَ مرد نهی، هَسْتی؟» پطرس حاشا ایکه و ایگو: «نهم!»^{۲۶} یه تا اَ نوکرن کاهن گپو که اَ کومودن اَ کسی هَسْتَه که پطرس گوشش ایزیده، ایگو: «مگه مه به تو توو باغ وا اَ اُمیدی؟»^{۲۷} پطرس دوباره حاشا ایکه. هَمو موکع کروس بنگ ایدا.

عیسی رو وا رو پیلاتس

^{۲۸} بعد به عیسی آ پهلو قیافا به کاخ فَرْمندار شُبرد. صبح گاه هَسْتَه. اَشُ خوش داخل کاخ فَرْمندار تَهَنَدن تا نجس نَبَشَن تا بُتوَن شَم عید پَسَخُ بخوارن. ^{۲۹} پَ پیلاتس دَر بو و پهلو اَشُ رَه و ایپرسی: «چه شکایتی آ ای مرد تَهه؟»^{۳۰} اَشُ جواب شُدا: «آگه ای مرد کار خلافی اینکرده مَناهنده به تو تحویلی هادیم.»^{۳۱} پیلاتس به ایشُ ایگو: «شما خوتُ به اَ بیری و طَبکِ شریعت خوتُ محاکمه ایبکنی.» یهودی شُگو: «ما اجازه مَنی کسی به مرگ محکوم بکنیم.»^{۳۲} پَ ایطو، گپ عیسی که ایگفته چطوکا اَمِرِت، به حکیکت تبدیل بو.

^{۳۳} پَ پیلاتس دوباره داخل کاخی بو و به عیسی ایخواست، به اَ ایگو: «تو پادشاه یهودیویی؟»^{۳۴} عیسی جواب ایدا: «ای اَ خوت اَگی، یا بکیه درباره مه به تو شُگفتین؟»^{۳۵} پیلاتس جواب ایدا: «مگه مه یهودیم؟ ملت خوت و کاهنوی گپ به تو تحویل مه شُدا، چه اِدکِرَدن؟»^{۳۶} عیسی جواب ایدا: «پادشاهی مه آ ای دنیا نَن. آگه پادشاهی مه آ ای دنیائه، نوکرم شاجنگی تا به مه تحویل یهودی نَدن. ولی پادشاهی مه آ ای دنیا نَن.»^{۳۷} پیلاتس آ اَ ایپرسی: «پَ تو پادشاهی؟» عیسی جواب ایدا: «تو آگی که مه پادشاهم. مه به همی دلیل متولد بودم و به همی خاطر وا ای دنیا هُندَم تا به حکیکت شهادت هادَم.

هَرک که اَ حکیکتین گپن مه گوش اَدَه.»^{۳۸} پیلاتس ایپرسی: «حکیکت چن؟» وختی اَ ای گپ ایزه، دوباره دَر بو و پهلو یهودی رَه و بهشُ ایگو: «مه هیچ تقصیری توو ای آدم ناگینم.»^{۳۹} ولی شما رسمی تَهسْتین که توو عید پَسَخُ یه زندونی بهتُ آزاد بکنم؛ تاوات پادشاه یهودی بهتُ آزاد بکنم؟»^{۴۰} اَشُ دوباره جار شُرَه و شُگو: «ای نه، به بازاباس آزاد بکن!» بازاباس یه دُر.

حُکْم صلیب کِرْدِن عیسی

۱ اُغایه پیلانُس فرمُندار رُعی دستور ایدا تا به عیسی بَگَرَن، و شلاقِ بَرَنَن.
 ۲ سَریازَن تاجی آخار درست شُکِه، رو سر عیسی شُناها و یه عبای بنفش گری
 شُکِه، ۳ و پهلوش هُندَن، شاگُو: «سلام، ای پادشاه یهودیْن!» و چکی شازَه.
 ۴ پیلانُس یه بار دِگَه دَر هُند و به یهودی ایگُو: «بیگینین، به اُ صَرا پهلوتُ
 آتارُم تا بَدونین که مِه هیچ تقصیری توو ایی آدم ناگینُم.» ۵ پَ عیسی وا تاج خار
 رو سری و عبای بنفشی که گَرِشَه، صَرا هُند. پیلانُس پَهشُ ایگُو: «بیگینی اُ
 مَرَد!» ۶ وختی کاهنوی گَپ و افسروی معبد به عیسی شُدی، جار شَرَه شُگُو:
 «به صلیب ایبِکش! به صلیب ایبِکش!» پیلانُس به اُشُ ایگُو: «شما خوتُ به اُ
 بُری و به صلیب ایبِکشی، چونکه مِه هیچ تقصیری توو ایی آدم ناگینُم.»
 ۷ یهودیُ به اُ جواب شُدا: «ما یه شریعتی مُهَسَتِن و طِبکِ اُ شریعت اُ بایه
 بِمَرِت، چون ادعا اِکِرْدِن پُس خدان.»

۸ وختی پیلانُس ایی شِشَنَت، بیشته تِرسی، ۹ اُ دوباره داخل کاخی بَرگشت و اُ
 عیسی ایپرسی: «تو مال گمجاپی؟» ولی عیسی جوابش ایندا. ۱۰ پَ پیلانُس به اُ
 ایگُو: «جوابُم نادِی؟ مگه نادونی کُدرت اُ مَسَتِن آزادِت بُگنُم و کُدرت اُ مَسَتِن به
 صلیبت بَگشُم؟» ۱۱ عیسی ایگُو: «اگه اُ ظَرَه خدا به تو داده نبوده، تو هیچ
 کدرتی به مِه اِتَهَسَتَه؛ به همی خاطر، گناه اُ کِ به مِه تحویلت ایدا، خیلی
 گیتَرِن.» ۱۲ اُ اُ مَوکع به بعد پیلانُس دُ مَبال ایی که به عیسی آزاد بُگن، ولی
 یهودیْن با داد و غار شاگُو: «اگه به ایی مَرَد آزاد بُگنی، دوست امپراطور رُم نھی.
 هَرکَ که ادعای پادشاهی بُگن، به ضد امپراطور رُمِن.»

۱۳ پَ وختی پیلانُس ایی گپُن شِشَنَت، به عیسی صَرا ایوا و خوی توو جایگاه
 داوری کِرْدِن، نِشت، توو جایی که به 'سنگفرش' معروف هَسَتَه و به رَبَن آرامی
 'جَباتا' شاگُو. ۱۴ اُ رو، روز تهیه، یعنی یه رو گبل اُ عید پَسَخ که یهودیْن به
 خوش بی عید پَسَخ آماده شاکیه. نِزیک ظَهَر. پیلانُس به یهودی ایگُو: «بیگینی،
 پادشاهت!» ۱۵ اُشُ جار شَرَه: «به اُ آ بین بُر! به اُ آ بین بُر، به صلیب ایبِکش!»
 پیلانُس پَهشُ ایگُو: «پادشاهتُ به صلیب بَگشُم؟» کاهنوی گَپ جواب شُدا:
 «ما جُل اُ امپراطور رُم پادشاهی مُنی.» ۱۶ بالاخره پیلانُس به عیسی دَس اُشُ ایدا
 تا به صلیب ایبِگشَن.

صلیب بودن عیسی

آغایه به عیسی شُکِه، شُبرد. ^{۱۷} عیسی وا صلیبی که رو گنگش دَر بو، و به طَره جایی به نُم جُمجُمه که به زین آرامی گُلگتا شُگن، رَه. ^{۱۸} اُجا عیساؤو به صلیب ایشکشی. واکل عیسی، به دو نفر دِگه هم، دو طرفی مصلوب شُکِه و عیسی وسطشوئه. ^{۱۹} به دستور پیلاتس رو یه تا تخته شُنوشت و بالایی صلیب شُره. روی اُ نوشتَه بوئه: 'عیسای ناصری، پادشاه یهودین'. ^{۲۰} خیلی آ یهودین اُ نوشته شُخوند، چون جایی که عیسی صلیب بو نَزیکِ شهر هَسته و اُنوشتَه به زین آرامی و لاتین و یونانی نوشته بوئه. ^{۲۱} پَ کاهنوی گپ یهودی به پیلاتس شُگفت: «منویس 'پادشاه یهودین'، بلکه بنویس ایی مرد ایگو که مه پادشاه یهودیم.» ^{۲۲} پیلاتس جواب ایدا: «هرچه اُمنوشت، دِگه اُمنوشت.»

^{۲۳} وختی سریاز به عیسی به صلیب ایشکشی، چمه نُوش شُکِه، به چهار کسمت بَش شُکِه و هر تکه یه سریاز اییی. و رداش هم شُواگه. ولی اُردا دَرز اینهسته، بلکه یه تکه آ بالا تا پایین بافته بوئه. ^{۲۴} پَ به همدِگه شُگو: «یپی ایی پاره نکنیم، بلکه گُرعه بگردونیم تا بیگینیم مال کِ بَشِت.» ایطوکا اُ نوشته مُقدّس که توو کتاب مزامیر نوشته بودن به حکیکت تبدیل بو که اگت:

«چمه نُوم میون خوش بَش شُکِه

و رو لباسوم گُرعه شُگردی.»

پَ سریاز همی کار شُکِه.

^{۲۵} کنار صلیب عیسی، مُمش و خاله اش، و میریم زن گلوپاس و میریم مجدلیه هم ووستادرن. ^{۲۶} وختی عیسی به مُمش و اُشاگردی که خاطری شُواسته ایدی که کنار مُمش ووستادین، به مُم خو ایگو: «ای زن، بیگین ایی پُست.» ^{۲۷} بعد به اُشاگرد ایگو: «بیگین ایی مُمت.» اُ ساعت، اُشاگرد، به مُم عیسی و اُهر خو ایبرد.

مرگ عیسی

^{۲۸} بعد اُ، عیسی که شدونست همه چی تموم بودن، به خاطر ایکه نوشته نُوی مُقدّس اتفاق بکت، ایگو: «چهنمن.» ^{۲۹} اُجا یه جهله پُر آ شراب تُرش کِرَدگه. پَ یه ابری توو شراب تُرش شُره و سر یه دُولی آ زوفا شُره، جلو نُوی شُبو. ^{۳۰} وختی عیسی شراب تُرش ایچشی، ایگو: «تموم بو.» بعد سر خو حَم

ایکه و جن ایدا.

^{۳۱} اُرو، روز 'تهیه' هسته، و صباش، روز شنبه گپ یهودیوئه. به همی خاطر یهودی که سناواسته جنازه نو تا روز بعد رو صلیب بُمونت، آپیلاتس شخواست تا گلم پاهوی اُسه نفر بَشکنن و جنازه نُوش اُصلیب زیر بیارن. ^{۳۲} پَ سربازن هُندن و گلم پاهوی اولین نُفر و اُیه تا دِگه که با عیسی به صلیب بوده، ششکخت. ^{۳۳} ولی وختی به عیسی رسیدن و شُدی که مُردن، گلم پاهوی اُرو ششکخت. ^{۳۴} ولی یه تا اُ سربازن یه نیزه به پهلو عیسی ایزه که همو موکع خون و هو اُ پهلوش دَر ایزه. ^{۳۵} اُ کِ ای ایدی، شهادت اَدت تا شما هم ایمن بیارین. شهادت اُ راستن و اُ ادونه که حکیکت اِگت. ^{۳۶} ای چیز اُ اتفاق گفت تا نوشته نُوی مُقدّس به حکیکت تبدیل ببوت که: «هیچتا اُ استخونش ناشیکه»، ^{۳۷} و همیطوم یه کسمت دِگه اُ نوشته نُوی مُقدّس که اِگت: «اُش به اُی که نیزه ای شُرَدن، نگاه اُکن.»

کفن و دفن عیسی

^{۳۸} اُغایه ایسُف، که مال رامه هسته، اُ پیلاتس اجازه ایخواست که جسد عیسائو بسه. ایسُف اُ شاگردن عیسی هسته، ولی زفتکای، بی چه که اُ یهودی شترسی. پیلاتس هم به اُ اجازه ایدا. پَ هُند، جسد عیسائو ایسی. ^{۳۹} نیکودیموس هم که پشته شبونه پهلو عیسی رفته، هُند نَزیک سی کیلو مُر و عود که کاطی ایکرده، با خوش ایوا. ^{۴۰} پَ اُش جسد عیسائو شُسی، به اُ طَبِک رسِم کفن و دفن یهودی و اُ مُر و عود توو کفن شُپیچی. ^{۴۱} اُجایی که عیسی صلیب بو، یه باغ و توو باغ مقبره ای جدیدی هسته که هنوزا مُردهای توش شُناهاده. ^{۴۲} پَ چونکه روز 'تهیه' یهودی هسته و اُ مقبره هم نَزیک، جسد عیسائو توو اُ مقبره شُناها.

۲۰

مقبره خالی

^۱ روز اول هفته، صبحِ گاه، غایه ای که هوا هنوزا تار، میریم مَجْدَلِیَه پهلو مقبره هُند و ایدی که اُ سنگ گپی که جلو دَر مقبره هسته کنار شُرده. ^۲ پَ دُو

ایزَه و رَه پهلوی شَمعون پطرس و اَیَه تا شاگرد دِگَه که عیسی خاطرِ شواستَه، و به اَش ایگو: «به سرورُم اَ مقبره شُبردِن و نادونیم کا سُناهادِن.»^۳ پ پطرس واکل اَیَه تا شاگرد دِگَه دَر بودِن، طَرَه مقبره رَفْتِن.^۴ و دو تاش با هم دُو شارَه؛ ولی اَیَه تا شاگرد دِگَه، اَ پطرس جلو گفت و اَ اول به مقبره رِسی.^۵ اَ دولا بو، و داخل مقبره نُو نگاه ایگَه و ایدی که لته نُوی کفن اَجان، ولی داخل نَره.^۶ بعد شَمعون پطرس هم دُمبالی هُند و داخل مقبره رَه، ایدی که لته نُوی کفن اَجان.^۷ ولی دِسَمالی که دور سر عیسی شُبَسْتَه کنار کفن نَهَسْتَه، بلکه جدا، تا بوَدَه و جایی دِگَه سُناهادَه.^۸ پ اَ شاگرد دِگَه هم که اول پهلوی مقبره رِسیدَه، داخل بو و ایدی و ایمن ایوارد.^۹ چونکه اَش هِنو نوشته نُوی مُقدَس درک سُنکرده که عیسی بایه اَ مُردَنَن زنده بَشت.^{۱۰} اَغایه اَ دو تا شاگرد به لَهَرُ خو بَرگشتن.

عیسی به میریم مَجَدَلِیَه نَمائِن اَبوت

^{۱۱} ولی میریم، دَر اَ مقبره، ووستادَه و گیریک شَکِه. اَ هَمَطُو که گیریک شَکِه دولا بو تا داخل مقبره نگاه بُکن.^{۱۲} و به دو تا فرشته ایدی که جمه سفید گَرِشْتَه و اَ جایی نِشْتَرِن که جسد عیسی سُناهادَه، یه تاش جای سر عیسی و اَیَه تا دِگَه جای پاهوش نِشْتَه.^{۱۳} اَشُ به میریم سُگُو: «ای زن، به چه نگیریکی؟» اَ جواب ایدا: «به سرورُم شُبردِن و نادونُم کا سُناهادِن.»^{۱۴} وختی اِی ایگو، بَرگشت و به عیسی ایدی که اَجا ووستادِن، ولی ایدِنشناخت که اَ عیسان.^{۱۵} عیسی به اَ ایگو: «ای زن، به چه نگیریکی؟ هوا کِ نَدگِشْتی؟» میریم گَمَن ایگَه باغین، ایگو: «آقا، آگه تو به اَ اِدواگِفتِن، به مَه بگَه کا اِدناهادِن تا بَرَم و ایبَسَم.»^{۱۶} عیسی بَهِش ایگو: «میریم!» میریم بَرگشت و به زَیِن اَرامی ایگو: «زَیونی!» (یعنی اُستاد).^{۱۷} عیسی به اَ ایگو: «به مَه دَس مَرَن، چونکه هِنوزا پهلوی بَپ اَسْمَنی خو بالا نَرَفْتَم. ولی حد کاکائُم بَرَه و بَهِش بگَه که پهلوی بَپ خو و بَپ شما و خدا خو و خدای شما بالا اَرَم.»^{۱۸} میریم مَجَدَلِیَه رَه و به شاگردُن خبر ایدا که «بِی خداوند اُمدیدن!» و هرچه که عیسی بَهِش ایگَفْتَه، بَهِش ایگو.

عیسی به شاگردُن نَمائِن اَبو

^{۱۹} هَمو رو، زرد شُم، که اولین روز هفته هَسْتَه، موکی که شاگردُن دور هم جمع نَرِن و دَر اَ تَرس یهودین گُلفَه، عیسی هُند و میون اَشُ ووستا و ایگو: «سلام به شما!»^{۲۰} وختی اِی ایگو، دَسُو و پهلوی خو به اَشُ نِشْن ایدا. شاگردُن وا دیدن خداوند شاد بوَدَن.^{۲۱} عیسی دوباره به اَشُ ایگو: «سلام به شما!

هَمْطُو كه بَپ به مِه ايفرِستادِن، مِه هم به شما افرِسْتُم.»^{۲۲} وختی اِي اِيگو، هُف ايدا و بېهش اِيگو: «روح قدوس خدائو بگيري.»^{۲۳} اگه گناھوي كسي بَبخشين، اَش بَخشيده اَبَن؛ و اگه گناھوي كسي نَبخشين، بَخشيده نابَن.»

عیسی و توما

^{۲۴} موکعی كه عیسی هُند، توما، یه تا اَ دوازده تا شاگرد، كه معنی نُمی جمول، با اَش نَهستَه.^{۲۵} پَ بکيه شاگردن به اَشگو: «به خداوند مُدین!» ولی اُ به اَش اِيگو: «تا خوم جای میخو رو دَسش نگیئم و کِلنچ خو جای میخو نَسُم و دَس خو توو پهلوش نَسُم، ایمن نِتارُم.»^{۲۶} بعد اَ هشت رو، شاگردن عیسی دوباره توو لَهَر هَسْتَرَن و توما با اَشوئَه. هَمْطُو كه دَر گُلفَه، عیسی هُند و میونش ووستا و اِيگو: «سلام به شما!»^{۲۷} اُغایه عیسی به توما اِيگو: «کِلنچ خو ایجا بُنو و دَسوم بیگین، و دَس خو جلو بیار و توو پهلوم بُنو و بی ایمن مَبَش، بلکه ایمن اِدبشه.»^{۲۸} توما به اُ اِيگو: «خداوند مِه و خدای مِه!»^{۲۹} عیسی به اُ اِيگو: «چونكه به مِه اِددی ایمن اِدوا؟ خوش به حال اَشوی كه ندیده، ایمن بیارن.»

هدف ابي کتاب

^{۳۰} عیسی نِشَنه و معجزه ئوی زیاد دِگه جلو رو شاگردن اَنجُم ايدا كه توو ابي كتاب نِوشتَه نَبودِن.^{۳۱} ولی ايش نِوشتَه بو تا ایمن بیارین كه عیسی هَمو مسیح موعود، پُس خدان، تا با ابي ایمن، دَر نُم اَزندگی نَبَشَه.

۲۱

عیسی به هفت تا اَ شاگردن نَماین اَبو

^۱ بعد اَ ابي اتفاک، عیسی یه بار دِگه به خو کنار دریاچه تیریه به شاگردن نَماین ايكه. اُ به خو ايطوكا نَماین ايكه:^۲ یه رو شمعون پطرس، و توما كه بېهش جمول شاگو، نَتائیل كه اَ مردم داهات قانا توو منطكه جلیل، پُسوي زیدی و دو تا اَ شاگردوی دِگه با هم هَسْتَرَن.^۳ شمعون پطرس بېهش اِيگو: «مِه اَرَم مئی بگيرُم.» اَش اَشگو: «ما هم با تو اَتیم.» پَ دَر بودِن، سوار مَنشوبه بودِن. ولی اُ شُو چیزی سُنِگه.^۴ صَحَب شَفَك، عیسی لُو تيو ووستا؛ ولی شاگردن سُنْفَهَمی كه عيسان.^۵ عیسی به اَش اِيگو: «چوكون، هیچی اَم مئی نُگفتِن؟» جواب

شُد: «نه!»^۶ عیسی به اُس ایگو: «گرگورُ طَرَه راست مَنشوبه بگردونی که آگیری.» اُسُ همی کار شُکِه و ایگک مئی شُگِه که دِگِه شُتُونِست گِگورُ داخل مَنشوبه بَکَشَن.^۷ پَ شاگردی که عیسی خاطرِ شواسته، به پَطْرُس ایگو: «خداوندین!» شَمعون پَطْرُس وختی شِشْتُت که خداوندین، جِمه خو دور خو ایپیچی بی چه که بی کار، جِمه آ گِرُخ دَر ایوارده و بی خو تو دریاچه ایگردن.^۸ شاگردن دِگِه با مَنشوبه هُندَن، و گِگورُ پُر اُمئی با خوشُ شاکِشی، بی چه که فاصله شُ با لُو تِیو زیاد نَهه حدود صد متر.

^۹ وختی به لُو تِیو رِسِیدَن، شُدی یه تا آتِش وا زغال روشن بودن و مئی روش سُناهِدِن، و نُن هم هَسْتِن.^{۱۰} عیسی به اُسُ ایگو: «یه چن تا اُمئی که همی حالا نِگِه، بیاری.»^{۱۱} پَ شَمعون پَطْرُس طَرَه مَنشوبه ره و گِگورُ لُو تِیو ایکیشی. گِگورُ، پُر اُمئی نُوی گَپ، گِدِ صد و پنجاه و سه تا مئی، و با ایکه تعداد مئی ایکه زیاد هَسْتِه، گِگورُ پاره نیو.^{۱۲} عیسی به اُسُ ایگو: «یپی ناشتا بُخواری.» هیچتا آ شاگردن جرأت اینکِه آ اُ بُرسِه، «تو کی؟» بی چه که شادونِست خداوندین.^{۱۳} عیسی هُند، مئی و نُن ایسی، و بَهِشُ ایدا.^{۱۴} ای دُفه سَوَم که عیسی بعد آزنده بودن اُمردُنن بی شاگردن نَماین شَبو.

گپ و گفَت عیسی با پَطْرُس

^{۱۵} بعد آ ناشتا، عیسی آ شَمعون پَطْرُس ایپرسی: «ای شَمعون، پُس یونا، تو بیش آ ایشُ به مِه محبتت اِتهه؟» شَمعون پطرس به عیسی ایگو: «بله ای خداوند؛ تو آدونی که دوستت اَمه.» عیسی به اُ ایگو: «به بَرَه نُوی مِه خوراک هادَه.»^{۱۶} دُفه دوَم عیسی آ اُ ایپرسی: «ای شَمعون، پُس یونا، تو به مِه محبت اِتهه؟» اُ به عیسی جواب ایدا: «بله ای خداوند؛ آدونی که دوستت اَمه.» عیسی ایگو: «گهروی مِه نُو سالاری بُگن.»^{۱۷} دُفه سَوَم عیسی بَهِشُ ایگو: «ای شَمعون، پُس یونا، به مِه دوستت اِتهه؟ پَطْرُس آ ایکه عیسی سه دُفه آ اُ ایپرسی، «به مِه دوستت اِتهه؟» روی تار بو و بَهِشُ ایگو: «ای خداوند، تو آ همه چی وا خبری؛ تو آدونی که دوستت اَمه.» عیسی ایگو: «به گهروی مِه خوراک هادَه.»^{۱۸} حکیکتا، بَهِت اگم، موکی که نوخواسته هَسْتِری خوت شال کمرت تَبسته و هرجا که تَواسته تَره؛ ولی وختی پیر بَشی دَسُ خو دراز اگنی و یکی دِگِه شال کمرت آبنده، و جاپی تَبره که اِدناوا پری.»^{۱۹} عیسی ایپی ایگو تا نِشَن هادَه پطرس چطوکا اَمِرِه و به خدا جلال اِدِه. بعد عیسی به اُ ایگو: «اُ پی

مِه بُدو.»

۲۰ اُغایه پطرس بَرگشت و ایدی اُشاگردی که عیسی به اُ دوست ایسسته دُمبال اُش اُهنَدِن. اُ هَموَنَه که موکع شُم سر خو به سینه عیسی تکیه ایداده و آزش ایپرسیده، «سرورم، کِ شوا به تو تحویل دشمن هاده؟» ۲۱ وختی پطرس به اُ ایدی، اُ عیسی ایپرسی: «ای خداوند، پ چه وا سر اُ آتا؟» ۲۲ عیسی به پطرس ایگو: «اگه مه بخوام که تا موکع بَرگشتن مه اُ زنده بُمونه، تو چه کار اته؟ تو اُ پی مه بدو!» ۲۳ پ ای گپ میون کاکائُن پُر بُوَدَه که اُ شاگرد نامِرِه، با ایکه عیسی به پطرس اینگو که اُ نامِرِه، بلکه ایگو: «اگه مه بخوام که تا موکع بَرگشتن مه اُ زنده بُمونه، تو چه کار اته؟» ۲۴ اُ شاگرد هَمو کسین که به ای اتفاق شهادت اَدِت و ای چیزئو اینوشتن. ما اَدونیم شهادت اُ راستن.

پاین

۲۵ عیسی کاروی زیاد دِگه هم اَنجُم ایدا که اگه یک به یکش نِوشتَه شَبو، گَمَن ناکُنم که همه دنیا هم شتونست اُ کتابُ تو خوش جا هاده.

